Nr. 233. Czwartek, 12 Października 1882. **Rok 72.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów' kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4. Rue Clément 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego c. i kr. Apostolska Mość raczył najłaskawiej wydać następujące Najwyższe pisma odręczne:

Kochany hr. Kalnoky!

Widzę się spowodowanym zwołać załączonem w odpisie pismem odręcznem Delegacyę wybraną przez Radę państwa na mocy ustawy z 21 grudnia 1867 na r. 1882, oraz Delegacyę, przez Sejm węgierski w myśl art. XII ustawy z r. 1867 dla traktowania spraw wspólnych na r. 1882 wybrać się mającą, na dzień 25 października b. r. do Budapesztu, i polecam Panu zarządzić co potrzeba celem wniesienia przedłożeń.

Schönbrunn, 9 października 1882.

Franciszek Józef w. r.

Kalnoky w. r.

Kochany hr. Taaffe!

Widzę się spowodowanym zwołać Delegacyę wybraną przez Radę państwa na mocy ustawy z 21 grudnia 1867 na r. 1882, oraz Delegacyę przez Sejm węgierski w myśl art. XII ustawy z r. 1867 dla traktowania spraw wspólnych wybrać się mającą, na dzień 25 października do Budapesztu celem podjęcia czynności ustawą zastrzeżonych ich zakresowi działania.

Poruczając równocześnie Moim ministerstwom dla spraw wspólnych wniesienie przedłożeń konstytucyjnych, polecam Panu zarządzić co potrzeba celem zwołania członków Delegacyi.

Schönbrunn, 9 października 1882.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Kochany Tisza!

Widzę się spowodowanym zwołać Delegacyę przez Sejm węgierski w myśl art. XII ustawy z r. 1867 dla traktowania spraw wspólnych wybrać się mającą, oraz Delegacyę wybraną przez Radę państwa w myśl ustawy z 21 grudnia 1867 r. na dzień 25 października do Budapesztu celem podjęcia czynności ustawą zastrzeżonych ich zakresowi działania.

Poruczając Moim ministerstwom dla spraw wspólnych wniesienie przedłożeń konstytucyjnych, polecam Panu zarządzić co potrzeba celem wyboru i zwołania członków Delegacyi.

Schönbrunn, 9 października 1882.

Franciszek Józef w. r.

Tisza w. r.

Dnia 11 października b. r. wydany i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt LIV dziennika ustaw państwa

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 142. Ustawę z 4 października 1882 zmieniającą ordynacyę wyborczą do Rady państwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 12 października

Włoski minister-prezydent może sobie powinszować bardzo pomyślnego skutku swojej znanej już z telegramów mowy bankietowej w Stradelli. Sukces jest zupełny, tak wewnątrz jak i na zewnątrz. Już to samo, że o mowie tej rozpisują się wszystkie najpoważniejsze organa europejskie, stanowi rezultat moralnego znaczenia, bo jest dowodem, że na Włochy zwraca się uwaga świata, a włoski minister-prezydent zdobył sobie niepospolitą powagę w zagranicznym świecie politycznym. Pochwały oddawane dziś umiarkowanej i pokojowej mowie pana Depretisa powinny odegrać rolę ważną w zbliżającej się kampanii wyborczej, jeżeliby wyborcom nie miały wystarczyć korzyści ekonomiczne osiągnięte pod obecnym gabinetem. A korzyści te są tak znaczne, że pewnie panu Depretisowi zazdroszczą koledzy zagraniczni. Zniżyć lub znieść niektóre ciężary, jak np. podatek od mlewa, bez przeciążenia innej klasy, a mimo to wprowadzić budżet w stan normalny i umożliwić podjęcie takich kosztownych reform, jakim ma być poddana armia i marynarka włoska — to zadanie niemałe, a kto je rozwiązał, zasłużył się dobrze swojemu krajowi.

Włoski gabinet znajduje się teraz w położeniu zupełnie niepodobnem do tego, w jakiem znajduje się zazwyczaj każdy rząd wobec ludności, gdy chodzi o podjęcie reformy wojskowej połączonej z ciężarami. Wszędzie minister wojny musi ograniczać swoje wymagania do minimum, mimo to zawsze jeszcze reprezentacya państwa uszczupla preliminowane kwoty albo je zupełnie kreśli. We Francyi tylko w pierwszych latach po ostatniej wojnie nie znano żadnych granic ofiarności dla siły zbrojnej i parlament uchwalał bez szemrania olbrzymie kwoty. Dziś i tam już przyjęto system oszczędzania na wydatkach budżetu wojennego. We Włoszech natomiast kilku znakomitych posłów podniosło wobec wyborców głośno, nawet za głośno, potrzebę poświęcenia wielkich kwot dla armii i floty, a głos ich nietylko nie spotkał się z szemraniem, lecz owszem znalazł takie przyjęcie, że aż sam szef gabinetu musi miarkować zapał obudzony.

Pisaliśmy niedawno o tej gorączce włoskiej dla spraw armii i floty. Co w niej było niebezpiecznego, to naprawiła mowa ministra-prezydenta, zaręczająca, że Włochy mają szczerze pokojowe zamiary. Zapewne i ogół lekko rzeczy traktujący, a skory do entuzyazmowania się każdym frazesem, otrzeźwieje pod wrażeniem mowy naczelnika rządu i położy zapał opozycyi dla armii i floty na karb agitacyi wyborczej. Jeszcze nie dzieje się Włochom tak dobrze pod względem finansowym, żeby mieli niepotrzebnie miliony wyrzucać. Zwrot w tym duchu zaczyna się już nawet wyraźnie objawiać, skoro taki rozpowszechniony organ jak *Popolo romano* bez ogródek tak się odzywa: „Mamy się zbroić? W jakimże celu? Chyba na to, aby wypędzić Francuzów z Tunisu, Anglików z Egiptu lub jak Don Kiszot rozpocząć wojnę z całym światem! Mamy myśleć o środkach obronnych? Przeciw komu? Któreż państwo zagraża naszej jedności lub niezawisłości?"

Sejm krajowy.

Z komisyj sejmowych wyszło kilka sprawozdań ciekawych, które staną na porządku dziennym najbliższych posiedzeń.

Komisya dla spraw kas pożyczkowych nie zgodziła się na przedłożony przez Wydział krajowy projekt tworzenia zbiorowych kas pożyczkowych dla gmin, lecz wypracowała odrębny projekt. Powody tej zmiany tak objaśnia komisya (referent dr Skałkowski):

Komisya nie zgadza się z zapatrywaniem Wydziału krajowego, że projektowane kasy zbiorowe z funduszów gminnych, bądź to dobrowolnie przez gminy ofiarowanych, bądź też połączonych w drodze przymusowej, należy tworzyć jak najrychlej w tym celu, aby zgromadzić zasoby na konwersyę uciążliwych długów hipotecznych, przez włościan z ciągniętych. Nie ulega bowiem wątpliwości, że Bank krajowy, który według zatwier-

---

LISTY PARYSKIE

CXXXII.

Humorystyka parlamentarna. Podatek na próżniaków i mniej dowcipna jego strona. Tragedye paryskiego bruku. Dwa *faits divers*. Panna Feygin i jej samobójstwo. Paryż jako Moloch. Otwarcie teatrów. Nowości. *Rotten-Row*, komedya w trzech aktach Feliksa Pohland. „Krokodyl" literacki. Wznowienie *Heloizy Paranquet* Dumasa. Numa Hava. Tygrys lepszy od żony i mąż gorszy od tygrysa.

(Dokończenie.)

Zacznijmy od nowości Odeonu, którego dyrektor, jak czytelnicy moi przekonywają się z moich ostatnich listów, śmiało i wytrwale a nawet nie bez pewnego kasowego niebezpieczeństwa przedstawia publiczności coraz nowych młodych autorów. Uprzedzam, że tytułu „młody" nie należy brać w ścisłem znaczeniu tego wyrazu; autor bez względu na swój wiek jest „młodym", jeżeli z pierwszem dopiero dziełem występuje na scenie, i tak właśnie ma się rzecz z p. Feliksem Pohland, (pseudonym p. Maurel Dupeyré), autorem trzyaktowej komedyi prozą: *Rotten-Row*.

Rzecz dzieje się w Anglii, jak to sam tytuł wskazuje. Rotten-Row jestto nazwa wielkiej alei w Londyńskim Hyde-Parku, ulubionego punktu zbornego amazonek i sportsmenów wielkiego świata stolicy, coś jak *Alés des Acacias* w lasku Bulońskim; jest to zarazem tytuł powieści, napisanej przez Waltera Grant, młodego ulubionego romansopisarza, pracującego w redakcyi *Saturday-Review*.

Walter Grant napisał tę powieść, żeby mieć za co kupić pięknego konia i po[illegible]wać się na nim w ulubionej alei stołecznego *high-life*, gdzie pewnego dnia zobaczył piękną miss Dianę Simpson i zakochał się w niej szalenie, ale niestety bez nadziei, nie dlatego żeby z urodzenia nie był godnym pięknej amazonki, bo jest siostrzeńcem i prawdopodobnie spadkobiercą majątku i parostwa lorda Tower, a Diana, niesłychanie wprawdzie bogata, jest córką prostego plantatora bawełny, ale nigdy tak piękna amazonka nie zwróci uwagi na mężczyznę pieszo przechadzającego się w alei, trzeba więc konia, jak Ryszardowi III. Królestwo za konia!

Dziwnem mogłoby się zdawać, że sławny już pisarz, ulubiony nowelista w *Saturday-Review*, nie ma za co kupić sobie konia. We Francyi Alfons Daudet albo Ludovic Halevy nie byłby ani na chwilę w kłopocie o taką bagatelkę. Walter mógłby zresztą poprosić o pożyczkę bogatego wujaszka, ale na nieszczęście, miłość pochwyciwszy wyobraźnię Waltera, wygnała z niej najzupełniej natchnienie; od chwili jak serce jego stało się pastwą pięknej Diany, nie jest on w stanie napisać dziesięciu wierszy z jakimkolwiek sensem, a co do wujaszka, to proponuje mu on posadę w Indyi z pensyą roczną 50.000 franków.

Walter jest w rozpaczy, w tem zjawia się Mauritius Turney, bogaty gentlemen, daleko więcej oswojony z gwineami aniżeli z literaturą, i robi następującą propozycyę:

— Napisz mi pan romans, na którym ja moje nazwisko jako autor podpiszę, a za to dostaniesz 10.000 franków. Pan potrzebujesz pieniędzy, a mnie wiele na tem zależy, żeby ktoś uwierzył, że jestem zdolny napisać interesującą powieść. Kombinacya ta dla nas obu będzie korzystną i naturalnie nawzajem poręczymy sobie zachowanie tajemnicy.

Ten pomysł wrócił Walterowi cały zapas jego talentu, a *Rotten-Row* jest cudnie piękną powieścią, w której ognistemi farbami autor odmalował uczucia i wrażenia, jakich doznawał w starej alei Hyde-Parku.

Przypadek zdarzył, że Mauritius Turney jest przez pół narzeczonym Diany Simpson. Mniej lekceważąca dla powieści Waltera Grant niż dla jego osoby, kiedy pieszo błąkał się po alei Rotten-Row, piękna amazonka nadzwyczajnie upodobała sobie fejletony *Saturday-Review*, tak daleco, że na oświadczyny Mauritiusa odpowiada zupełnie seryo:

— Oddam ci moją rękę, jak napiszesz coś w tym guście.

Gdyby Mauritius Turney znał komedye Fredry, pewnieby mu na myśl przyszedł Papkin, od którego zażądano „krokodyla!" Ale na szczęście bogaty gentlemen nie zna *Zemsty*, a jako praktyczny negocyant uznał on, że aby być pewnym dobrego towaru, jakiego mu potrzeba, najprostszem jest udać się do fabrykanta, który go wyrabia, i układ powyżej opowiedziany był rezultatem tego równie prostego jak dowcipnego planu. Walter tym sposobem dostarcza broni swemu rywalowi. Na szczęście jeszcze, bogaty gentlemen nie pomyślał nawet o potrzebie przeczytania powieści, na której podpisał się jako autor, i w rozmowie z Dianą w komiczny sposób zdradza zupełną nieświadomość przedmiotu, własnego wrzekomo dzieła. Diana zdziwiona, że jej prozaiczny pretendent mógł coś podobnego napisać, a bardziej jeszcze, że sam nie wie, jakie arcydzieło stworzył, czuje się przecież głęboko wzruszoną wypowiedzianemi w niem wrażeniami i chcąc zwrócić na nie uwagę ogółu publiczności, udaje się do biura redakcyi *Saturday-Review* prosić o publiczną recenzyę ostatniej powieści.

Ta wizyta w biurze redakcyi stawia ją wobec Waltera Grant. Naturalna elektryczność, wydobywająca się z dwóch serc kochających sprowadza to, co w romantycznej literaturze zgodzono się nazywać uderzeniem piorunu; dodajmy niedyskrecyą jakiegoś przyjaciela, który nie zobowiązywał się do dotrzymania sekretu, a nie zdziwimy się, że Mauritiusa Turney odprawiono z kwitkiem, a Walter Grant został szczęśliwym mężem Diany Simpson. Autor zaniedbał powiedzieć nam, czy odprawionemu pretendentowi zwrócono jego 10.000, zapłaconych za tytuł autorski powieści, która mu tak źle posłużyła w jego planach, ale domyślamy się, że jako praktyczny człowiek nie zaniedbał zapewne dopomnieć się o zwrot pieniędzy.

Treść niebogata i trudno byłoby z niej nawet wprawniejszemu autorowi zbudować charakterystyczną komedyę, ale nasz młody autor nie sięgał tak wysoko, a ograniczając się na dowcipnym, czystego smaku i pełnym życia obrazku, osiągnął cel swój najzupełniej.

Nie mam już dość miejsca na dokładną analizę *Heloizy Paranquet*, a takiego dzieła najznakomitszego współczesnego autora dramatycznego, jakim jest Dumas, nie godzi się zbyć kilku słowami, bo tu każda scena, każdy zwrot akcyi nosi piętno mistrzostwa i nic bardziej nie może zająć i podniecić estetycznego zmysłu, jak poważne badanie dróg i środków, jakich niewyczerpane zapasy posiada autor *Damy kameliowej*. Muszę więc na później odłożyć sprawozdanie o tem ważnem wznowieniu w teatrze Gymnase, a na dziś zakończę krótką wzmianką o szczególnym procesie separacyjnym przed tutejszym sądem, bo należy on pod pewnym względem do kroniki teatralnej, skoro bohaterką jest tu słynna, znana z *Folies Bergere* i *Palace Théâtre* pogromicielka dzikich zwierząt, Nouma Hawa.

Jeżeli rzeczywiste życie ludzkie bardzo często dostarcza przedmiotu dla teatru albo powieści, nie rzadko zdarza się także, że pomysł swobodnej fantazyi znajdzie się kiedyś w rzeczywistem życiu. Dowcipny Pierre Veron, w zbiorku wesołych facecyj pod tytu-

dzonych już przez c. k. Rząd statutów, ma prawo udzielać pożyczki począwszy od 100 złr. na spłatę w ratach amortyzacyjnych, może pod daleko korzystniejszemi dla dłużnika warunkami przeprowadzać konwersyę długów hipotecznych, aniżeli mogłyby to uczynić zbiorowe kasy pożyczkowe. Tożsamo stosuje się do pożyczek gminnych, które według projektu Wydziału krajowego ze zbiorowych kas pożyczkowych miałyby być udzielane. Z otwarciem więc Banku krajowego otworzy się tak dla pojedyńczych dłużników, jak i dla gmin, źródło kredytu amortyzacyjnego daleko tańszego, aniżeliby go mogły dostarczyć projektowane zbiorowe kasy pożyczkowe. Wobec pomyślnej działalności powiatowych instytucyj kredytowych, t. j. towarzystw zaliczkowych, powiatowych kas oszczędności i powiatowych kas pożyczkowych, nie należy już, zdaniem komisyi, dążyć do tworzenia nowych zakładów kredytowych, o całkiem odrębnej organizacyi, lecz raczej popierać rozwój tych instytucyj, których skuteczny i dobroczynny wpływ na uregulowanie stosunków kredytowych ludu wiejskiego długoletniem już stwierdzony jest doświadczeniem. Instytucye te nie są przeznaczone do zastąpienia gminnych kas pożyczkowych, które, jako zakłady wyłącznie lokalne, mają właściwy sobie zakres działania w obrębie gminy, i udzielać powinny włościanom tylko kredytu osobistego, w kwotach drobnych, dla zaradzenia nagłej potrzebie. Jeżeli włościanin potrzebuje znaczniejszego kredytu, najwłaściwszem dla niego źródłem są powiatowe zakłady kredytowe, nie obliczone na zysk, lecz opiekujące się dłużnikiem, aby nie zmarnował lub źle nie użył kredytu.

Zalety powiatowych instytucyj kredytowych wykazała sejmowa komisya pożyczkowa z r. 1878 Nie została też zawiedzioną nadzieja wyrażona przez komisyę pożyczkową w 1878 r. co do rozwoju tych instytucyj. Towarzystwa zaliczkowe mianowicie, których z końcem r. 1880 było 112, wykazały z końcem 1880 r. stan pożyczek w sumie przeszło 9 milionów, a pomiędzy członkami tych towarzystw było wówczas przeszło 25 tysięcy włościan; powiatowe kasy oszczędności zaś, na wzór wadowickiej, powstały już w Wieliczce, Myślenicach i Krakowie, a powstaną zapewne i w innych powiatach, do czego też Wydział krajowy zachęca Reprezentacye powiatowe okólnikiem swoim z dnia 7 marca 1882 r. Zawdzięczyć należy znacznej części działalności tych instytucyj powstrzymanie dalszego wzrostu wierzytelności Banku włościańskiego, i powolne, lecz stałe obniżanie się stanu tych pożyczek. Ludność wiejska bowiem ma już w przeważnej liczbie powiatów instytucye, założone zwykle za inicyatywą Reprezentacyj powiatowych, które otwierają jej kredyt pod jak najkorzystniejszemi warunkami, a obok tego czuwają, aby ten kredyt nie został zmarnowany lub źle użyty. Włościanie więc w powiatach, gdzie takie instytucye istnieją, nie potrzebują już zadłużać się w Banku włościańskim. Według zamknięć rachunków Banku włościańskiego, drukiem ogłaszanych, miał ten bank w Galicyi (z wyłączeniem Bukowiny) z końcem roku 1876 dłużników 44.390 z sumą długu 7,173.585 złr, z końcem r. 1877 dłużników 45.252 z sumą długu 7,003 048 złr., z końcem r. 1878 dłużników 43.364 z sumą długu 6,700 502 złr., z końcem r. 1879 dłużników 40.112 z sumą długu 6,469.963 złr., z końcem r. 1880 dłużników 37.511 z sumą długu 6,239.628 złr., z końcem r 1881 dłużników 34.613 z sumą długu 5 996.461 złr. w. a.

Ubyło więc bankowi włościańskiemu w przeciągu 6 lat 9,777 dłużników, a stan pożyczek (w kapitale) zmniejszył się o 1.177,124 zł. w. a.

Komisya mniema zatem, iż należy do uporządkowania stosunków kredytowych ludności włościańskiej dążyć i nadal tą drogą, którą Sejm w roku 1878 za właściwą uznał, t. j. przez rozpowszechnienie i rozwój towarzystw zaliczkowych, powiatowych kas oszczędności i powiatowych kas pożyczkowych, przyczem podnieść wypada, że działalność tych instytucyj może doznać znakomitego poparcia od Banku krajowego. O ileby zaś kredyt, udzielany włościanom przez te instytucye prowincyonalne, był niedostatecznym z tego względu, że nie mogą one z natury swej udzielać długoletniego, amortyzacyjnego, niewypowiedzialnego kredytu, będzie właśnie taki długolotni kredyt amortyzacyjny udzielanym przez oddział hipoteczny Banku krajowego Obok tego istnieć mogą gminne kasy pożyczkowe z pożytkiem dla kraju, jeżeli tylko zapewniony będzie wyższym władzom autonomicznym odpowiedni wpływ na ich zarząd, i stosowne środki do uchylenia wadliwej administracyi.

Nie uznając więc potrzeby tworzenia całkiem nowej organizacyi kredytowej wobec istniejących już, a pomyślnie funkcyonujących prowincyonalnych instytucyj, tudzież wobec Banku krajowego, komisya nie może także pominąć milczeniem, że wprowadzenie w życie projektowanych przez Wydział krajowy kas zbiorowych, natrafiłoby w wykonaniu na mnogie trudności. Wątpić bowiem należy, aby znalazły się liczne gminy, któreby dobrowolnie zechciały własne fundusze z dotychczasowych kas pożyczkowych przenieść do kasy zbiorowej. Przeciwnie, obawiać się trzeba, iż tylko w wyjątkowych wypadkach nastąpiłoby takie dobrowolne przeniesienie funduszu kasy gminnej pożyczkowej do kasy zbiorowej. Pozostaje zatem przymusowe łączenie funduszów gminnych w jedną kasę zbiorową. Komisya nie może zataić obawy, że zarządzenie takie wywołałoby w wielu gminach opozycyę trudną do przezwyciężenia, zwłaszcza, gdy projekt Wydziału krajowego zmienia nietylko przeznaczenie funduszów, z których powstały gminne kasy pożyczkowe, ale nadto odbiera gminie wszelki bezpośredni wpływ na zarząd jej własnego funduszu pożyczkowego, a członkom gminy nie zastrzega bynajmniej wyłącznego prawa korzystania z pożyczek z tego funduszu udzielanych. Są to wprawdzie konsekwencye nieuchronne postawionej raz zasady, że fundusze gminnych kas pożyczkowych zbiorowo administrowane być mają, ale właśnie ze względu na te konieczne następstwa uważa komisya projekt utworzenia kas zbiorowych jako przeciwny pojęciom i zwyczajom naszego ludu, a w skutek tego jako nader trudny do przeprowadzenia.

Według statutów gminnych kas pożyczkowych, nie są one instytucyą wyłącznie kredytową, ale poniekąd także dobroczynną. Wskazuje to także nazwa tych zakładów (kasa pożyczkowa czyli fundusz zapomogi), jak też określony w statucie cel zakładu, którym jest udzielanie pożyczek tym włościanom, którzy tak dalece podupadli, że potrzebują czasowej zapomogi. Powstały te kasy, jak wiadomo, bądź to z funduszów dawnych śpichlerzy gromadzkich, bądź też ze sprzedaży obligacyj gminnych, otrzymanych najczęściej za serwituty, bądź wreszcie za sprzedaż gruntów gminnych pod budowę kolei. W każdym jednak razie powstały kasy z przeistoczenia bądź to majątku, bądź też dobra gminnego na gotówkę, i dlatego gminy są przekonane, że z funduszów gminnej kasy pożyczkowej tylko członkowie tej gminy korzystać powinni. Zdaniem komisyi więc przeniesienie przymusowe funduszów gminnych do kasy zbiorowej, i rozpożyczanie ich członkom wszystkich gmin, do związku kasy należących, byłoby wręcz przeciwne utrwalonemu u włościan przekonaniu, że tylko członkom tej samej gminy fundusze w jej kasie pożyczkowej zebrane, wypożyczane być mogą. Gminy zatem, którymby odjęto to prawo wyłącznego korzystania z ich funduszów pożyczkowych, uważałyby się za pokrzywdzone, co nie mogłoby pozostać bez ujemnego wpływu na stosunek gmin do Wydziałów powiatowych, którym przypadłoby przykre zadanie przymusowego przeistaczania gminnych kas pożyczkowych na kasy zbiorowe.

Nie mogąc zgodzić się na proponowany przez Wydział krajowy projekt urządzenia zbiorowych kas pożyczkowych, uznaje komisya najzupełniej potrzebę naglącą przedsięwzięcia stanowczych środków zaradczych, celem zapobieżenia zupełnemu zmarnowaniu funduszów gminnych, które w kasach pożyczkowych są ulokowane. Zdaniem komisyi następujące środki są niezbędne do osiągnięcia tego celu: a) nadanie Wydziałowi krajowemu prawa wydania obowiązujących regulaminów dla zarządów gminnych kas pożyczkowych; b) nadanie Wydziałom powiatowym prawa wydania instrukcyi dla tychże kas, w obrębie powyższego regulaminu; c) wyznaczenie kar na członków zarządu, przekraczających te przepisy; d) upoważnienie Wydziałów powiatowych do objęcia w tymczasowy zarząd kas źle administrowanych. Gdy według statutów gminnych kas pożyczkowych przysłuża Wydziałom powiatowym tylko prawo kontroli nad temi kasami, wszelkie zaś zmiany w organizacyi tych kas tylko za zezwoleniem rady gminnej mogłyby nastąpić, okazuje się, że ingerencya Wydziałów powiatowych jest obecnie co do zarządu kas pożyczkowych gminnych bardzo ograniczona. Jest więc koniecznem rozszerzyć te atrybucye Wydziału powiatowego w drodze ustawodawczej. Objęcie gminnej kasy pożyczkowej w zarząd Wydziału powiatowego byłoby, zdaniem komisyi, tylko środkiem do uporządkowania tej kasy. Pozostaje więc ta kasa zakładem gminnym, wyłącznie dla członków gminy przeznaczonym, a przy udzielaniu pożyczek zastrzega się reprezentantom gminy stosowny wpływ. Ustaje zaś ów zarząd z ramienia Wydziału powiatowego, skoro jest gwarancya, że gmina będzie dobrze kasą swoją zawiadowała. Komisya mniema, iż objęcie gminnej kasy pożyczkowej w zarząd Wydziału powiatowego powinnoby nietylko doprowadzić do uporządkowania tej kasy, ale działać także korzystnie na zarządy kas w innych gminach; ze względu zaś, że jednemu zawiadowcy możnaby poruczyć zarząd w kilku gminach, środek ten nie powinienby pociągać za sobą znacznych kosztów. Ułożony w myśl zasad powyższych projekt ustawy przedkłada komisya Sejmowi do uchwalenia.

Komisya prawnicza załatwiła wniosek p. dr. Bielińskiego wezwaniem do Rządu o wydanie ustawy orzekającej, „że pożyczkom zaciągniętym w celu konwersyi długów wyżej oprocentowanych na pożyczki o niskiej stopie procentowej, służy ten sam stopień pierwszeństwa hipotecznego, jaki służył pożyczce skonwertowanej, jeżeli nowej pożyczce przyznane być mogą ulgi w opłatach skarbowych ustawą z 11 marca 1881 przyznane, jeżeli nowa pożyczka pod względem wysokości kapitału i ubocznych należytości nie jest większa od niespłaconej jeszcze w chwili konwersyi dawnej pożyczki i jeżeli ta skonwertowana pożyczka wykreślona została“.

Warunek ten tak uzasadnia komisya (ref dr. Fruchtmann).

Korzystna zamiana stosunków na targu pieniężnym, która w ostatnich latach nastąpiła, wzbudziła nadzieję że właściciele nieruchomości w kraju naszym będą w możności korzystać z tej zmiany i długi swoje bądź w zakładach publicznych, bądź w prywatnych zaciągnięte, wysoko oprocentowane, skonwertować w pożyczki ze stopą procentową zmienionym stosunkom pieniężnym odpowiadającą. Wobec znanego nadmiernego zadłużenia hipotek w kraju naszym, obniżenie stopy procentowej w przecięciu choćby tylko o $1\frac{1}{2}$ prc. (a takiego obniżenia minimalnego spodziewać się należało) przyniosłoby właścicielom nieruchomości w kraju naszym ulgę w ciężarach wynoszącą co najmniej do 300 000 zł. w. a. Wielką doniosłość takich konwersyj uznały wszystkie czynniki ustawodawcze, a dla ich ułatwienia wydano ustawę państwową z dnia 11go czerwca 1881 uwalniającą dokumenta prawne i wpisy hipoteczne do konwersyi długów hipotecznych na niżej oprocentowane pożyczki, od opłat stemplowych i innych należytości rządowych. Praktyka jednak okazała, że większa część dłużników hipotecznych z powodów czysto formalnych ani z chwilowej taniości kapitału, ani z ulg ustaw z dnia 11 czerwca 1881 przyznanych korzystać nie może. W kraju naszym bowiem na wszystkich prawie hipotekach intabulowane są po pożyczkach skonwertować się mających, jeszcze inne ciężary, czy to z pożyczek, z kontraktów dzierżawy lub innych interesów prawnych pochodzące. Wedle obecnego stanu ustawodawstwa austryackiego, pożyczka dla uskutecznienia konwersyi zaciągnięta, nie może być wprost intabulowaną z tem samem pierwszeństwem tabularnem, jakie przysługiwało pożyczce skonwertować się mającej, chyba za wyraźnem pisemnem zezwoleniem wierzycieli hipotecznych po tej ostatniej pożyczce intabulowanych. Tego pozwolenia wierzyciele hipoteczni opierając się na formalnem prawie swojem, w regule udzielać się wzbraniają, chcąc przezto albo dłużnika do zaspokojenia pretensyi zmusić, lub co gorsza wymódz na nim ciężkie, niczem nie uzasadnione ofiary. Ten stan rzeczy jest tem przykrzejszy i tak ze względu na ścisłą sprawiedliwość jak i na ekonomiczny stan kraju tem mniej da się usprawiedliwić, ile że przez intabulowanie nowej, niżej oprocentowanej pożyczki w miejsce dawniejszego wyżej oprocentowanego długu później intabulowani wierzyciele nietylko żadnej a żadnej materyalnej szkody nie doznają i doznawać nie mogą, lecz owszem na bezpieczeństwie hipotecznem zyskują, skoro poprzedzający ich pretensye ciężar przez obniżenie procentów znakomicie się zmniejsza. Nawet dłuższe terminy amortyzacyjne, nowym pożyczkom w regule przyznawane, nie uwłaczają prawom późniejszych wierzycieli hipotecznych, skoro każdemu dłużnikowi wolno ze swoim wierzycielem układać się o dłuższe termina amortyzacyjne, bez względu na późniejsze ciężary hipoteczne. Wprawdzie możnaby się obejść bez przyzwolenia późniejszych wierzycieli hipotecznych gdyby zakład finansowy udzielający funduszów do konwersyi potrzebnych dawny dług nabył w drodze cesyi. Temu jednak stoją na przeszkodzie statuta pojedynczych zakładów, które albo nie pozwalają na nabywanie obcych pretensyi albo innych wymagają formalności, którym w drodze cesyi zadość uczynić nie można. Pokazuje się więc, że nieroztropność a często nawet zła wola wierzycieli hipotecznych udaremnia w bardzo a bardzo wielu wypadkach wszelkie usiłowania, aby korzystać z danej sposobności do ulżenia ciężarów posiadłości nieruchomych, sposobności, która może tak prędko nie wróci.

Temu stanowi rzeczy zaradzić można i zaradzić należy tylko w drodze ustawodawstwa. Skoro bowiem tak zbawienna dla ekonomicznych naszych stosunków operacya finansowa, jaką jest niezaprzeczenie konwersya długów hipotecznych bez naruszenia jakichkolwiek praw materyalnych przeprowadzić się daje, a przeszkadzają temu względy jedynie formalne, to obowiązkiem ustawodawstwa jest te przeszkody uchylić. A stanie się to skoro ustawodawstwo orzeknie, że pożyczka w celu konwersyi zaciągnięta wstępuje w ten sam stopień pierwszeństwa, który przysługiwał pożyczce skonwertowanej, jeżeli nowa pożyczka materyalnie nie przedstawia większego ciężaru niż dawna.

Komisya kultury krajowej (ref. p. Abrahamowicz) wnosi zgodnie z wnioskami tegoż posła stanowcze zastrzeżenie się przeciw otwarciu granicy dla spędu lub przepędu bydła rossyjskiego i rumuńskiego. Wydział krajowy ma według wniosku komisyi wypracować memoryał do Rządu, wykazujący zgubne skutki ekonomiczne, jakieby wyniknąć musiały z otwarcia granicy.

Komisya górnicza (ref. dr. Fedorowicz) wnosi w załatwieniu sprawozdania Wydziału krajowego z czynności w zakresie górnictwa, co następuje:

Oprócz sum przez Wydział krajowy na badania głębszych pokładów ziemi w kwocie 10.000 zł. w. a. oraz na badania geologiczne w kwocie 3000 zł. w. a. i komisyi fizyograficznej w kwocie 500 zł. preliminowanych, przeznacza się i wstawia w budżet na rok 1883: na studya chemicznej przeróbki nafty i jej odpadów zł. 3000 w. a.; na stypendya dla górników, chcących kształcić się w zawodach specyalnych, kraj nasz najbliżej obchodzących zł. 1300 w. a.

Sejm ponawia rezolucyę z r. 1881 i wzywa c. k. Rząd, aby czy to w drodze ustawodawczej czy też rozporządzeniem uregulował stosunki opłaty należytości skarbowych przy nabywaniu prawa do puszukiwania nafty, wosku ziemnego, i tym pokrewnych minerałów, oraz aby uwolnił kopalnie nafty od podatków na czas lat 10 lub przynajmniej sprowadził je do takiej miary, w jakiej opłacają kopalnie wykonywane na podstawie ogólnej ustawy górniczej, a mianowicie: aby uchylił zupełnie podatek zarobkowy a zastąpił go opłatą od przestrzeni według modły miarowego *Massengebühr*, zaś podatek dochodowy zupełnie na czas powyższy zniósł lub przynajmniej w takim stosunku ustanowił, aby przedsiębiorstwa w rozwoju swoim nie były tamowane.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Liga patryotów we Francyi).

Kölnische Ztg. podaje charakterystyczną korespondencyę z Paryża o obecnych prądach umysłowych we Francyi i usposobieniu względem Niemiec, z której ważniejsze powtarzamy ustępy:

„Niemcy chcą i muszą wiedzieć, jakie prądy nurtują w armiach państw sąsiednich — rozpoczyna korespondent paryski. — Dla tego patryotycznym i honorowym obwiązkiem prasy jest ogłaszać prawdę, bez względu na to, czy ona będzie miłą czy niemiłą. We Francyi istnieje obecnie „liga patryotów“ ściśle związana z Gambettą, która plany jego popiera, planom zaś tym służy cały legion w prasie, zostającej w usługach Gam-

---

łem: *Le Roman de la femme à barbe*, wprowadził na scenę pogromcę lwów i tygrysów, którego żona w prywatnem pożyciu hojnie obsypywała gradem policzków. Pewnego razu pogromca, żeby uchronić się od obfitości tego rodzaju małżeńskich przyjemności, uciekł do klatki lwa, a oburzona małżonka bojąc się ścigać go aż w tak niebezpiecznem miejscu, rzuciła mu z najgłębszą pogardą słowa: „Nikczemny tchórz!“

Otóż jak się zdaje, podobna zupełnie scena odegraną niedawno została przez małżeństwo, występujące w tej chwili do separacyi, na żądanie żony. Zaszła tu tylko zmiana ról; zamiast pogromcy, widzimy tu pogromicielkę (*dompteuse*), a zamiast bitego męża, występuje mąż bijący.

Otóż ta biedna bohaterka drażliwych menażeryjnych widowisk, Nouma Hawa, która przed sądem zowie się podobno pani Durand, żąda separacyi. Któż zdoła kiedy zbadać głębię ludzkiego serca! Oto naprzykład dama, wolna niewątpliwie od wszystkich słabostek płci jej właściwych, bo śmiało gromi niedźwiedzie i lamparty. Nie można przypuszczać u niej tchórzostwa, kiedy z takim swobodnym wdziękiem wstępuje do strasznej klatki, narażając się na mordercze kły i pazury synów puszczy; i ta sama dama drży przed dłonią męża, który gdyby mu zaproponowano wejść do klatki, z pewnością odmówiłby bez namysłu tej próby.

Jeden z sąsiadów tej dziwnej pary zapewniał mnie, że raz usłyszał szczytny wykrzyknik, o jakim nawet Pierre Veron nie pomyślał:

— Ah! żebyś ty był tygrysem! Tożbym ci dała nauczkę!...

Pokazuje się, że dobrze to czasem być człowiekiem.

Paryż 1 października.

J. Bohdan

betty, ponieważ on jest założycielem i głównym właścicielem dzienników *Republique Franc.*, *Paris*, *Voltaire*, a prócz tego ma przyjaciół w *Journal des Debats.* W tym ostatnim dzienniku Gambetta ręka w rękę z Sayem wyrażają swoje polityczno-finansowe zapatrywania. W publicystyce wojskowej posiada Gambetta także swój organ fachowy, a mianowicie dziennik *Armée Française.* Pismo to pracuje nad przeobrażeniem umysłów w armii w duchu Gambetty i napojeniem ich szowinizmem, a najsubtelniejsze ekspektoracye tego organu reprodukuje potem z komentarzami *Republique Française.* Tak jest obecnie. Od pewnego czasu jednak chwycono się znowu innej taktyki. Ocenę manewrów, odbytych pod Orange, obecnie zaś w okolicach Metzu, wkładają te dzienniki w usta pruskich oficerów. Pochwały zatem armii francuskiej wychodzą niby z ust świadków obcych, zdumiewających się wzorowemi obrotami armii. Ponieważ Moltke znany jest z małomowności, więc nie mogą się Francuzi nadziwić nawzajem wielomowności dzisiejszych oficerów pruskich.

Podobną próbkę reprodukuje *Repub Franç.* z organu wojskowego Gambetty. Powtarza niby rozmowę sprawozdawcy z jakimś oficerem niemieckim z załogi Metzu. Oficer ten miał powiedzieć: „Co najbardziej podziwiam w piechocie francuskiej, a czego u nas nie ma, to szczęśliwe połączenie w żołnierzu inicyatywy z karnością w ciągu walki Na pierwszy rzut oka możnaby mniemać, że w waszych szeregach tyralierskich panuje nieład, ale za zbliżeniem się do pewnej grupy, spostrzega się, że każdy szeregowiec z osobna pojął doskonale swoją rolę w całości operacyjnej i zdaje się, że każdy ma na oku dopięcie głównego celu". W ciągu rozmowy oświadcza dalej Prusak, że życzyłby sobie, ażeby metodę francuską zaaplikowano w wojsku niemieckiem. Potem następuje ubolewanie nad ospałością poruszeń niemieckich. „Niemiecki żołnierz nie posiada żadnej inicyatywy, a jest to wrodzony przymiot, którego wyuczyć nie podobna". Mówi dalej ten sam oficer pruski, że uważa piechotę francuską za najdzielniejszą w Europie, gdyby jej tylko umiano użyć odpowiednio. Organ Gambetty mówi od siebie, że jest to już rzeczą oficerów francuskich, którzy powinni uważać za główne swoje zadanie umiejętność wyzyskania sił dobrej armii francuskiej. Dalej następują pochwały pewnych generałów oraz nagana ministra wojny p. Billot".

(Polityka Anglii w Egipcie).

Kiedy niedawno jeszcze dziennik *Times* przemawiał gorąco za utrzymaniem przymierza francusko-angielskiego, jako warunkiem szczęśliwego rozwiązania kwestyi egipskiej, obecnie występuje z wręcz przeciwnem zapatrywaniem W jednem z najnowszych artykułów, sygnalizowanym telegraficznie, roztrząsając sposoby rozwiązania kwestyi egipskiej tak piszą *Times* o polityce Anglii:

„Wątpliwą jest rzeczą, czy byłoby pożyteczne szukać przymierza dla naszego dzieła w Egipcie, czy nie obudzilibyśmy podejrzeń? Dla wykonania naszych uprawnionych celów w Egipcie potrzeba nam tylko odwagi, ażeby zapanować nad powstającemi trudnościami; potrzeba nam także uzbroić się w bezstronność w obec rozlicznych interesów ludzi rozmaitych narodowości, które potrzebują opieki, silnej administracyi i praw równych dla wszystkich. Gdybyśmy Egipt do własnych tylko celów wyzyskać chcieli, potrzebowalibyśmy niewątpliwie silnego sprzymierzeńca a znaleźć go może by nam przyszło z trudnością. Ale my dążymy, do utrzymania Egiptu dla dobra ogólnego narodów. Do prawa administrowania Egiptem rościmy pretensye, ponieważ w kraju tym mamy interes polityczny, który zawisł od geograficznego rozszerzenia naszego państwa. Interes to nader ważny i każdy go pojmuje, dopóki my czuwamy nad temi sprawami, prędko jednakże zapomnianoby o nim, gdyby administracya przeszła w inne ręce. W obronie tego interesu nikt nie może upatrywać uszczerbku dla siebie, inne zaś sprawy, nad któremi mamy obowiązek czuwać, są tego rodzaju, że wszyscy wolą je widzieć pod kontrolą ludzi cywilizowanych. Odosobnienie nasze, wyzwolenie się z pod przesądów przyjaźni i sojuszów, uczyni nas jedynie zdolnymi do rozwiązania podjętego dzieła Dozwolą nam wykonać to zadanie w spokoju, gdyż leży w ogólnym interesie wszystkich narodów Europy, ażeby raz rozwiązane zostało i ponieważ nie znalazłoby się żadne mocarstwo, któreby mogło wykonać to dzieło, nie naruszając pokoju europejskiego. Niedorzecznością jest przypuszczać, że inne mocarstwa z samej tylko czystej miłości lub szacunku dla nas popierać będą nasze interesa lub życzenia. Spodziewać się jednak można na pewne, że nie staną w poprzek naszym życzeniom w obawie własnych szkód i niekorzyści. Nim Europa zechce szkodzić naszym planom reorganizacyi Egiptu, musi sobie wprzód zadać pytanie, coby zrobiła zamiast tego, co my zrobić chcemy. Jeżeli ustąpimy z Egiptu, to kto będzie odpowiedzialny za porządek, bezpieczeństwo życia, kapitałów, za pewność ściągnięcia długów a nakoniec za podniesienie źródeł dochodu i polepszenie położenia fellahów? Odpowiedź na to niełatwa. Dla tego nie staramy się o nadzwyczajną przychylność Europy. Nie jesteśmy obowiązani pokornie się kłaniać i prosić któregokolwiek z narodów o przyzwolenie na wykonanie naszych planów. Że bronić chcemy drogi naszej do Indyj, nie przeczymy, ale gdybyśmy jej nie bronili, któżby na tem co zyskał? Broniąc jej, bierzemy w opiekę także socyalne i handlowe interesa innych narodów a prócz tego dajemy rękojmię, że Egipt nie będzie nadal przyczyną nieustannego zaniepokojenia. Jesteśmy sprzymierzeńcami całej Europy, więc nie potrzebujemy specyalnych traktatów dla usankcyonowania naszego dzieła".

(Nota lorda Dufferina).

Wiadomo już z telegramów, że ambasador angielski w Konstantynopolu, lord Dufferin na zapytanie Porty, kiedy Anglia zamierza wycofać swoje wojska z Egiptu, odpowiedział notą pełną umiarkowania, wykazując, iż na Anglii cięży obowiązek przedłużenia okupacyi aż do czasu zreorganizowania sił zbrojnych Egiptu i do chwili, w której kedyw będzie mógł oświadczyć, że ręczy za spokojność w Egipcie. W nocie tej lord Dufferin wyraża się z naciskiem, że Anglia i Porta powinny uczynić wszystko, ażeby utrwalić wzajemną przyjaźń i zaufanie obu rządów.

Ton, w jakim jest napisana nota lorda Dufferina, odznacza się taką pojednawczością i spokojem, że widocznem jest z tego aktu dyplomatycznego, iż Anglia nie zostaje pod pressyą mocarstw, ażeby przyspieszyła rozwiązanie sprawy egipskiej. Mocarstwa, jak się okazuje, postanowiły spokojnie oczekiwać propozycyj angielskich w tej sprawie i zgodziły się na to, iż należy pozostawić Anglii czas na przeprowadzenie organizacyi nad Nilem. Wprawdzie organa gambettystowskie w Paryżu zastrzegają się przeciw powziętej rzekomo przez mocarstwa myśli skompensowania Francyi za utratę wpływu w Egipcie przez zezwolenie na zniesienie kapitulacyi w Tunisie, zdaje się jednak, że ta obawa organów Gambetty polega tylko na mylnej informacyi. Gabinet londyński nie myśli wcale proponować Francyi tego rodzaju kompensaty, ponieważ wie dobrze, iż gdyby Francya z własnej inicyatywy podjęła sprawę zniesienia kapitulacyi i sądów konsularnych w Egipcie, to mocarstwa nie czyniłyby przeciw temu prawie żadnych a niektóre zgoła żadnych zarzutów.

Umiarkowane i pełne oględności postępowanie gabinetu Gladstona w Egipcie nie podoba się konserwatystom. Dziennik *Standard* ubolewa nad tem, że rząd okazuje się chwiejnym i obawia się, aby powrót do Egiptu znacznej kohorty urzędników obcych, a mianowicie francuskich, nie wywołał tam nowych zawiktań.

KRONIKA

= **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminom Dołpotów w powiecie kałuskim, Stryjówka w powiecie zbarazkim i Dydiowa w powiecie turczańskim każdej po 50 zł. zapomogi, a to pierwszej na restauracyę cerkwi, dwom ostatnim na budowę szkoły.

— **Mianowania w armii.** Już po wydaniu *Gazety* otrzymaliśmy wczoraj następujący telegram z Wiednia: *Dziennik rozporządzeń wojskowych* ogłasza mianowanie dyrektora artyleryi we Lwowie, generała majora Wagnera, komendantem technicznej akademii wojskowej na miejsce fmp. Hartlieba, który na własną prośbę przeniesiony w stan spoczynku otrzymał przy tej sposobności krzyż komandorski orderu Leopolda. Dalej ogłasza nominacyę podpułkownika br. Doumoulin dyrektorem artyleryi w Serajewie i przeniesienie pułkownika Weigla jako dyrektora artyleryi z Serajewa do Lwowa.

— **W sprawie szkoły im. Elżbiety** wnoszą obywatele m. Lwowa, zamieszkujący pierwszą dzielnicę, petycyę do Rady miejskiej o uzupełnienie tej szkoły siódmą i ósmą klasą. Petycya ta jest szczegółowo umotywowaną względami na dobro uczennic szkoły im. Elżbiety.

= **Akustyczność sali sejmowej,** pozostawiająca, jak wiadomo, jeszcze wiele do życzenia, stanowi przedmiot obrad ankiety fachowej, która odbyła w niedzielę posiedzenie pod przewodnictwem p. Marszałka krajowego dr. Zyblikiewicza. Członkowie ankiety po kolei wypowiedzieli zdanie swoje i oświadczyli, że przedłożą nadto jeszcze Wydziałowi krajowemu umotywowaną opinię. Podajemy tu zdania wypowiedziane przez znawców: Prof. Stanecki proponował ażeby za trybuną marszałkowską urządzono dla spotęgowania głosu zagłębienie. Narożniki wystające na salę rozpraszają zanadto fale głosu i tem utrudniają dosłyszenie głosu na sali. Potrzebnem jest podzielenie wielkiej przestrzeni galeryi głównej na mniejsze loże, o niższym suficie. Loże te mogłyby być u góry oszklone. Prof. Marconi przemawia za tem, ażeby galerye obecnie istniejące zupełnie zniesiono i urządzono nowe na konsolach wewnątrz sali. Przez takie urządzenie uzyska się skoncentrowanie głosu w sali, gdyż sala i galerye będą objęte jednym sufitem. P. radca Moraczewski proponował urządzenie rodzaju daszka nad trybuną Marszałka. Prof. Bisanz mniema, że należy galerye zupełnie szkłem pokryć (zamknąć) a dolne szyby mogłyby być do góry odmykane. Możnaby także galerye zwęzić w głąb, i tylko jeden lub dwa rzędy krzeseł ustawić. Prof. Soleski twierdził, że w sali tworzą się w pobliżu bocznej galeryi i trzech lóż bocznych gniazda głosu, w których schodzące się fale tworzą pogłos. Ażeby błąd usunąć, należy wysunąć w to miejsce boczne galerye. Proponował dalej prof. Soleski, ażeby trybunę marszałkowską wysunięto więcej na salę, oddalając ją od ściany, od której głos zbyt prędko się odbija. Trybuna marszałkowska mogłaby n. p. stanąć w miejscu, gdzie stoi obecnie trybuna sprawozdawcy, a sprawozdawca mógłby przemawiać z miejsca, w którem obecnie stenografowie są umieszczeni. Prof. Zachariewicz proponował użycie reflektora w kształcie bani przed mownicą i przemawiał za odsunięciem trybuny marszałkowskiej od ściany. Dalej utrzymywał prof. Zachariewicz, że galerye posiadają głuche kąty, t. j. miejsca, do których głos nie dochodzi; w nich wytwarza się szmer z powodu ciągłego napływu publiczności, a szmer ten przygłusza fale głosu na galeryi. Należałoby zatem kąty te opatrzyć drzwiami lub zasłoną. P. Hochberger proponował, ażeby loże balkonowe pokryto materyą, i ażeby wydelegować kogo do zbadania kwestyi akustyki w innych salach publicznych, zanim przystąpi się do zmian esencyonalnych. Radca Setti proponował, ażeby ścianę za trybuną marszałkowską obito materyą.

— **Towarzystwo łowieckie.** Dnia 14 b. m. odbędzie się walne zgromadzenie galic. Towarzystwa łowieckiego, na które wydział uprzejmie członków zaprasza. Miejsce zebrania w sali radnej ratuszowej o godzinie 4 po południu. Porządek dzienny: sprawozdanie wydziału; zamknięcie rachunków za r. 1880 i 1881; wniosek wydziału względem ustanowienia delegatów po powiatach; wnioski członków; wybór prezesa i zatwierdzenie 5 członków wydziału.

(—) **Śmierć aktora.** Dzienniki warszawskie podają bliższe szczegóły o nagłej śmierci artysty dramatycznego Kalicińskiego, który tkwi jeszcze w pamięci publiczności lwowskiej. Była to śmierć prawdziwie aktorska — śmierć na scenie. W Lublinie w miejscowym zimowym teatrze nowo-utworzone towarzystwo Myszkowskiego i Nowakowskiego dawało drugie z rzędu widowisko. Miano grać trzy jednoaktówki, z których znana komedyjka *Jeden kroć* rozpoczynała przedstawienie. W niej to w roli starego Szarzalskiego wystąpić miał reżyser tegoż towarzystwa, Józef Kaliciński. Teatr zapełniony był szczelnie, muzyka grała, za chwilę miano podnieść kurtynę. Reżyser Kaliciński, ubrany już zupełnie i ucharakteryzowany do wyjścia na scenę, dawał jeszcze pewne wskazówki i rozmawiał wesoło z kolegami. Nagle zachwiał się i upadł na ręce otaczających go artystów. Zanim można było pomyśleć o jakiejkolwiek pomocy, już nie żył, i przybyli lekarze skonstatowali śmierć z anewryzmu serca. Widok zmarłego z ucharakteryzowaną twarzą, otoczonego przerażonemi kolegami, był istotnie okrutnym, a grozę całą podnosiły jeszcze dźwięki granego przez orkiestrę skocznego walca. Nie chciano też przerywać widowiska, zamilczano więc o śmierci artysty, którego na razie zastąpił jeden z kolegów i przedstawienie odbyło się bez przerwy, wobec zwłok reżysera, złożonego w garderobie teatralnej. Sp. Józef Kaliciński, aktor starej szkoły, i w swoim czasie cieszący się zasłużonem uznaniem, był towarzyszem Królikowskiego, Chomińskiego i t. d., a uczniem Chełchowskiego. Występował prawie na wszystkich scenach polskich, a odznaczając się wielkiemi przymiotami sobistemi lubiony był i ceniony przez wszystkich kolegów, co w teatrze nie jest wcale powszednim wypadkiem Niezwykłą też śmiercią zakończył swój prawy i pracowity żywot.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono gospodarzowi H. K w Żelcu, w powiecie żółkiewskim trzy klacze, dwie kasztanowate z gwiazdkami na czole, a trzecią czarną łysą z blizną na lewej nodze, łącznej wartości 250 zł.; panu M. K. z pomieszkania zegarek złoty podwójnie kryty wartości 70 zł. i łańcuszek złoty średniej grubości z wisiorkiem z karniolu i głową rycerza wartości 50 zł., oraz garnitur granatowy wartości 24 zł. Straż policyjna ujęła indywiduum o te kradzież poszlakowane, tudzież Franciszka Chicka i Jerzego Łagdanowa wraz z kwotą 20 zł skradzioną pani A. R. z kieszeni. — Tej nocy podczas deszczu zakradł się do bazaru miejskiego na placu krakowskim Jędrzej H. i usiłował dużym ostrym nożem odchylić drzwi ze sklepiku nr. 43: zaskoczony na uczynku przez żołnierza policyjnego złoczyńca chciał coś schować do kieszeni, z której żołnierz, myśląc, że ukrywa tam dłuto, wyciągnął wielki podwójny pistolet, nóż zaś leżał na ziemi. Pistolet był dwiema kulami nabity. Sprowadzony do inspekcyi policyi Jędrzej H. przyznał się do zamiaru kradzieży, wyznając zarazem, że nosił się z myślą odebrania sobie życia z powodu, że przetrwonił 150 zł. ze szkodą p. K., który go wysłał był w pewnym interesie na prowincyę. Aresztowany liczy lat 25.

⁂ **Przypadkową śmiercią,** według doniesień, które nas doszły z prowincyi, postradało w ostatnim miesiącu życie oprócz osobno na tem miejscu wykazywanych ofiar pożarów, piorunów i innych niezwyczajnych zdarzeń, ogółem osób 23, należących wyłącznie do stanu rolniczego lub wyrobniczego, a mianowicie 7 w powiecie myślenickim, po dwie w powiatach cieszanowskim, kolbuszowskim i żółkiewskim, a po jednej w powiatach bohorodczańskim, brodzkim, horodeńskim, krakowskim, łańcuckim, nadwórniańskim, pilznieńskim, przemyskim, przemyślańskim i skałackim. W ogólnej liczbie ofiar znajdowało się osób płci męzkiej 15, płci żeńskiej 8; wśród nich zaś dzieci niżej lat 16 czternaścioro. Śmierć przypadkowa nastąpiła w 7 razach przez utonięcie podczas kąpieli, pławienia koni, przejścia rzek w bród lub po wątłych kładkach; w 4 razach skutkiem poparzenia; w trzech skutkiem uderzenia dyszlem lub kopnięcia konia; w dwóch skutkiem spadnięcia z wozu lub ze znacznej wysokości; w dwóch skutkiem przejechania; w jednym wypadku skutkiem przygniecenia podciętem drzewem; w jednym skutkiem uduszenia się; w jednym skutkiem wywrócenia się wozu; w jednym skutkiem zasypania przy kopaniu gliny, a w jednym skutkiem apopleksyi po nadmiernem użyciu gorących napojów. Przyczyną nieszczęśliwych tych wypadków była w 6 razach własna nieostrożność ofiar lub lekceważenie niebezpieczeństwa, widocznego niekiedy; w 11 razach brak nadzoru nad małoletniemi, o który winnych sądownie pociągnięto do odpowiedzialności, w jednym wypadku nałogowe pijaństwo, a w pięciu wypadkach obce przewinienie, o którem zawiadomione zostały sądy, celem zarządzenia śledztwa karnego.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Mount Vernon, w Stanach Zjednoczonych, c. k. szambelan feldmarszałek porucznik Ferdynand hr. Wetter von der Lilie, w 70 roku życia; w Paryżu były minister marynarki, admirał francuski Pothuau.

— **Przejście Wenery** po przed słońce. Z Montevideo donosi depesza telegraficzna, że przybyła tam już wyprawa naukowa francuska dla obserwowania tego zjawiska. Wyprawa podzieli się na dwie partye; jedna z nich uda się do Carmen de Patagones, druga do Santa Cruz. Brazylijscy zaś astronomowie będą obserwowali ciekawe owo zjawisko z czterech stacyj, mianowicie w Rio de Janeiro, Pernambuco, w Indyach Zachodnich i na przylądku Horn.

— **Zaginął bez wieści** od dnia 26 września emerytowany major artyleryi Gustaw Tomek, zamieszkały w Wiedniu. Zachodzi obawa, że padł ofiarą jakiegoś wypadku.

— **Sensacyjnym wypadkiem** kroniki peszteńskiej jest dokonane w tych dniach aresztowanie w Peszcie emerytowanego kasyera tamtejszej kasy głównej, Stefana Sterbeczky'ego, któremu prokuratorya zarzuca, że jako opiekun małoletnich sierót po zmarłym w Zenta odwokacie Liwiuszu Vojniczu zdefraudował sumę 40.000 zł. ze szkodą spadkobierców. Sterbeczky liczy lat 60. — W Bernie morawskiem pociągnięty został sądownie do odpowiedzialności za zdefraudowanie sum powierzonych mu na pokrycie długów hipotecznych adwokat tamtejszy dr. Otto Wurm, przed rokiem już w drodze dyscyplinarnej zauspendowany.

— **Jubileusz balonu.** Francuski instytut meteorologiczny w przyszłym miesiącu obchodzić będzie setną rocznicę wynalezienia balonu wielkim bankietem. W archiwach instytutu przechowywane po dziś dzień oryginalne sprawozdanie o wynalazku braci Stefana i Józefa Mongolfierów, którzy w listopadzie 1782 w miejscowości Annonoy departamentu Ardeche wypuścili pierwszy balon. Kształtu gruszki balon ten, otwarty w cieńszym końcu, a sporządzony z bardzo lekkiej materyi, wzniósł się w górę rozgrzanem powietrzem i dotąd tego rodzaju balony zatrzymały nazwę „Mongolfierek". Dopiero profesor paryski Charles napełniać zaczął balony lżejszym znacznie od mocno nawet rozgrzanego powietrza gazem wodorowym, przez co zwiększył nie mało lotność balonów. Pierwszy z ludzi odbył podróż powietrzną balonem Mongolfierką Pilatre de Roziere dnia 21 listopada 1783, w dziewięć dni później zaś uczynił to samo profesor Charles w towarzystwie swojego służącego przy pomocy balonu swojego systemu, który obejmował 500 metrów kubicznych wodoru. W kilka minut balon Charlesa wzbił się do wysokości tysiąca metrów, a we dwie godziny później opadł na ziemię w odległości pięciu mil od miejsca, z którego został puszczony. Budowa balonów znacznie od tego czasu postąpiła, tylko problemu steru balonowego nie zdołano w ciągu pierwszego stulecia rozwiązać. Może szczęśliwsze pod tym względem będzie następne stulecie.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Czwarty targ zbożowy we Lwowie.

III.

(*L*) Rezultat transakcyj dokonanych w obu dniach tegorocznego targu zbożowego jest według zapisków sekretaryatu następujący: Pszenicy sprzedano ogółem 121 wagonów; żyta 9; jęczmienia 11; grochu 10; rzepaku 12½; siemienia 2 wagony; owsa i prosa po 1 wagonie; sprzedano nadto 12 centnarów chmielu i 2950 wiader okowity. Ceny były następujące za 100 kilogramów: Pszenica 8·20 do 9·30; żyto 5·75; jęczmień 5·60 do 5·85; groch 7·75; rzepak 13·20—13.60; siemię 7; owies 5·10; proso 6·15; centnar chmielu 125—146 złr.; wiadro okowity 13 złr. Zapłacono tedy za pszenicę (biorąc ceny przeciętne): 105.875 złr.; za żyto 5175 złr.; za jęczmień 6270 złr.; groch 7750 zł., rzepak 16.750 zł., siemię 1400 zł., owies 510 zł., proso 615 zł., za chmiel 1620 zł., a za okowitę 38.350 zł, czyli ogółem wzięli producenci tutejsi, których transakcye zgłoszono do sekretaryatu, 184.315 zł. Nadmienić jednak wypada, że nie zgłoszono wszystkich transakcyj a wtajemniczeni w interes utrzymują, że przynajmniej dwa razy tyle dostało się producentom. Ale i w takim razie rezultat tegorocznego targu, przedstawiałby tylko cyfrę 368.630 zł., bardzo skromny na wszelki wypadek, a znacznie mniejszą od cyfry zeszłorocznej. Według spisu uczestników, było w tym roku na targu lwowskim tylko 15 kupców zagranicznych, przeważnie z Niemiec, a ogół uczestników krajowych i zagranicznych wynosił według spisu 142 osób.

○ **Ruch na kolejach galicyjskich.** Obrót towarowy był w ubiegłym tygodniu (od 16do 23 września) w porównaniu z wynikiem poprzedniego tygodnia na kolei Karola Ludwika mniejszy, na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej normalny, zaś na kolei Arcyksięcia Albrechta znacznie większy. — Ceny zboża i produktów były w ubiegłym tygodniu następujące: Za 100kilogramów pszenicy gotowej 7·70 zł. do 8·70 zł., pszenicy terminowej 7·50 zł., do 8·30 zł., żyta gotowego 5·70 zł., do 6·— zł., żyta terminowego 5·40 zł, do 5·60 zł., jęczmienia browarnego gotowego 6·— zł., do 6·50 zł, jęczmienia pastewnego 4·55 zł., do 4·85 zł., owsa 4·70 zł., do 5·10 zł., hreczki 5·50 zł. do 5·70 zł., kukurudzy 5·— zł., do 7·25 zł., prosa 5·25 zł. do 6·— zł., grochu kuchennego 6·50 zł., do 9·— zł., grochu pastewnego 5·50 zł., do 6·25 zł., soczewicy 15·— zł., do 17·— zł., fasoli 8·— zł., do 10·50 zł., bobiku 6·— zł., do 6·25 zł., wyki 4·60 zł., do 5·50 zł., koniczyny 20·— zł., do 50·— zł., tymotki 26 zł., do 28 zł., anyżu rossyjskiego 24·— zł., do 26·— zł., anyżu płaskiego 22·50 zł., do 25·— zł., kminku 21·50 zł., do 23.— zł., rzepaku zimowego 12·60 zł., do 13·50 zł., rzepaku letniego 11·50 zł. do 11·75 zł., rzepiku zimowego 12·— zł., do 12·25 zł., rzepiku letniego 11·50 zł., do 11·75 zł., lnianki 10·40 zł., do 11·— zł., nasienia lnianego 10·— zł., do 11·25 zł., nasienia konopnego 8·50 zł., do 9·— zł., chmielu 230 zł. do 250 zł., nafty zwykłej 20·25 zł., do 21·25 zł., nafty salonowej 24·25 zł., do 25·25 zł., za 10.000 litrostopni spirytusu gotowego płacono 30·75 zł., do 31·60 zł.. spirytusu terminowego 29·— zł., do 29·50 zł. — Ruch towarowy na kolei Karola-Ludwika wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym ogółem około 18,496.300 kilogramów i 29.210 sztuk bydła. Na tę cyfrę transportu składały się: zboża różnego rodzaju około 4,951.700, mąki i wyrobów mącznych około 362.500, nasion olejnych około 693.000, drzewa budulcowego i opał około 822.100, nafty i wosku ziemnego około 106.200, spirytusu około 130.100, jaj około 500.900, spodium około 154,000, wełny około 5,600, soli około 500.000 i węgli kamiennych około 1,192.900 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary, tudzież około 329 sztuk wołów, 21.679 sztuk owiec, 6,964 sztuk nierogacizny i 238 sztuk koni. — Ruch towarowy na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej wynosił w ubiegłym tygodniu ogółem 5,671.000 kilogramów i 5.342 sztuk bydła, z czego przypada na ruch ku Zachodowi 4,745.000 kilogramów, 711 sztuk bydła rogatego. 4.490 sztuk nierogacizny i 141 sztuk różnego innego bydła, na ruch zaś ku Wschodowi 926.000 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju: 1,144.000, mąki i wyrobów mącznych 314.000, spirytusu 55.000, produktów zwierzęcych 310.000, drzewa budulcowego, opałowego i desek 3,178.000, kamieni 115.000, węgli brunatnych 10,000 i wapna 41.000 kilogramów; na resztę złożyły się różne inne towary, tudzież powyżej poszczególnione bydło. — Ruch towarowy na kolei Arcyksięcia Albrechta wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym i z dowiezionemi przez inne koleje towarami ogółem 2.225.705 kilogramów i 389 sztuk bydła. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 136.710, mąki i wyrobów mącznych 67.250, drzewa budulcowego i opałowego 1,167,650, nasion olejnych 560, nafty i wosku ziemnego 10,000, spirytusu 16,490, jaj 17.920, soli 102,210, skór 10,350 zapałek 2·810, kamieni i cementu 13,920 kilogramów; na resztę złożyły się różne inne towary, tudzież 93 sztuk wołów i 296 sztuk nierogacizny.

OSTATNIA POCZTA

Sejm krajowy.

Początek posiedzenia o godz 11 min. 20 przed południem.

Po odczytaniu spisu petycyj, których w ciągu dwóch dni wpłynęło tylko 26, przystąpiono do porządku dziennego.

Przedłożenie rządowe, które wniesione zostało do pierwszego czytania, zawiera projekt ustawy, obowiązującej dla Galicyi z W. Ks. Krakowskiem, z wyjątkiem miast Lwowa i Krakowa, a orzekającej, że do przedsiębrania czynności urzędowych względem budowli w pobliżu kolei żelaznych (w rejonie pożarnym) mianowicie do przeprowadzenia komisyj budowniczych i załatwiania podań o pozwolenie na budowę, powołaną jest c. k. polityczna władza powiatowa, przyczem zastosowane być mają szczegółowe przepisy względem takich budowli istniejące. Przedłożenie to bez dyskusyi odesłane zostało do komisyi kolejowej.

Poseł Michał Popiel uzasadnia swój wniosek, żądający, aby nietylko prezes i członkowie wydziału rady powiatowej, lecz także członkowie samej rady mieli prawo żądać wynagrodzenia z funduszów powiatu za wydatki w gotowych pieniądzach z ich urzędowaniem połączone. Wnioskodawcy idzie głównie o to, ażeby członkowie rady dalej od jej siedziby zamieszkali, otrzymywali zwrot rzeczywiście poniesionych kosztów podróży za przyjazdy na zgromadzenia. Już i obecnie większa część rad powiatowych koszta takie wypłaca z funduszów przeznaczonych na komisye, postępowanie takie jest jednak nieprawidłowe, wnioskodawca zatem chciałby mu dać podstawę prawną.

Zgodnie z życzeniem wnioskodawcy wniosek odesłano do komisyi administracyjnej z poleceniem złożenia sprawozdania jeszcze w ciągu bieżącej sesyi.

Poseł Pilat imieniem komisyi administracyjnej zdaje sprawę z wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie bezpłatnego ustąpienia gruntu pod budowę zakładu dla anatomji patologicznej w Krakowie.

Wniosek komisyi upoważnia Wydział krajowy do odstąpienia odpowiedniego kawałka gruntu c. k. Rządowi z zastrzeżeniem aby ani fundusz szpitalny ani krajowy nie był z tego powodu narażony na żadne wydatki.

Ks. Rektor Pelczar wnosi poprawkę, żądającą, aby w uchwale było dodane, że odstąpiony ma być plac przez komisyę wybrany od ulicy Kopernika.

Członek Wydziału krajowego p. Hoszard sprzeciwia się poprawce, ponieważ przyjęcie jej mogłoby pociągnąć za sobą niemożność wykonania uchwały, gdyż na gruncie przez komisyę obranym znajdują się budynki, których usunięcie spowodowałoby koszta, a gdyby rząd tych kosztów przyjąć nie chciał, wówczas budowa stałaby się niemożebną.

Po jeszcze jednem przemówieniu pp. ks. Pelczara, dr. Hoszarda, oraz replice sprawozdawcy wniosek komisyi został uchwalony, zaś za poprawką ks. Pelczara oświadczyło się tylko 19 głosów.

Poseł Fedorowicz imieniem komisyi górniczej zdaje sprawę z wniosków Wydziału krajowego w sprawach górniczych. Wnioski komisyi przeznaczają obok kwot dawniej na cele górnicze uchwalonych, jeszcze 3000 złr. na studya chemicznej przeróbki nafty i jej odpadków, oraz 1300 złr. na stypendya dla górników. Nadto komisya wnosi następującą rezolucyę:

„Sejm wzywa c. k. Rząd, aby czy to w drodze ustawodawczej, czy też rozporządzenia uregulował stosunki opłaty należytości skarbowych przy nabywaniu prawa do poszukiwania i wydobywania nafty, wosku ziemnego i tym pokrewnych minerałów, tudzież, aby uwolnił kopalnie nafty od podatków na czas lat 10 lub przynajmniej sprowadził takowe do takiej miary, w jakiej opłacają je kopalnie wykonywane na podstawie ogólnej ustawy górniczej, a mianowicie: uchylił zupełnie podatek zarobkowy a zastąpił takowy opłatą od przestrzeni według modły miarowego (*Massengebühr*), zaś podatek dochodowy zupełnie na czas powyższy zniósł lub przynajmniej w takim stosunku ustanowił, aby przedsiębiorstwa w rozwoju swoim nie były tamowane.“

Wnioski te po przemówieniu popierającem p. Górajskiego uchwalono.

Wniesioną przez p. hr. Mycielskiego imieniem komisyi kolejowej rezolucyę, wzywającą Rząd, aby dołożył wszelkich starań w celu połączenia drogą żelazną kolei Wisła-Rzeszów w najprostszym kierunku z Krosnem i koleją transwersalną, przyjęto bez dyskusyi.

Poseł Fruchtmann zdaje sprawę z wniosku p. Bielińskiego w przedmiocie ułatwienia konwersyi długów hipotecznych. Wniosek z pewnemi zmianami poczynionemi przez komisyę bez dyskusyi przyjęto.

Sprawa przyznania pięcioleci i prawa do emerytury inspektorowi szpitali wywołała obszerniejszą dyskusyę, w której brali udział pp. Antoniewicz, ks. Sawa, hr. Golejewski, hr. Krukowiecki, dr. Hoszard i sprawozdawca p. Jan Czajkowski.

Pięciolecia i prawa do emerytury uchwalono.

Godzina 1 min. 10 po poł. Posiedzenie trwa dalej.

Posłom rozdano następujące przedłożenie Wydziału krajowego:

„Wspaniały dar ofiarowany narodowi przez mistrza Jana Matejkę wywołał już w wysokiej Reprezentacyi kraju doraźny i jednomyślny objaw uczuć wdzięczności i uwielbienia dla wielkodusznego dawcy, a manifestacya ta znalazła żywy i serdeczny odgłos na całej przestrzeni kraju a nawet daleko po za jego granicami.

Kraj i naród cały umieją ocenić wielkość ofiary i szlachetność pobudek, jakie nieśmiertelnego twórcę „Hołdu Pruskiego“ skłoniły do tego aktu zdumiewającej zaiste hojności i abnegacyi. Kraj i naród zapiszą Jana Matejkę w poczet swoich zasłużonych obywateli, jak go już umieściły w rzędzie największych swoich artystów, i z dumą wskazywać będą po wieczne czasy na ów „Hołd Pruski“ nietylko jako na arcydzieło sztuki polskiej, lecz także jako na dowód wymowny polskiej cnoty obywatelskiej.

Ale kraj, przyjmując taki dar z rąk mistrza, przyjął też na siebie obowiązek odwzajemnienia się.

Wielki artysta, który z miłości dla kraju składa mu w ofierze najlepsze ze swych arcydzieł, daje krajowi przykład ofiarności, który bez następstw pozostać nie może i nie powinien.

Pójść śladem wspaniałomyślnego artysty w kierunku przez Niego wskazanym, zaznaczyć aktem pamiętnym, że wielkoduszna myśl Jego została pojętą i zrozumianą, a przytem dać Mu sposobność do tem skuteczniejszego krzewienia w kraju tej sztuki, którą z taką chwałą dla Siebie i chlubą dla narodu uprawia — oto zdaniem naszem jedyny sposób odwzajemnienia się mistrzowi za Jego wielki czyn obywatelski, jedyny sposób, godny wielkiego artysty i kraju.

W tej intencyi i z tych pobudek Wydział krajowy ma zaszczyt przedłożyć Wys. Sejmowi wniosek:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Na jedno stypendyum imienia Jana Matejki o rocznych 1000 zł. a w. dla uczniów szkoły sztuk pięknych w Krakowie, którzy z celującym postępem szkołę tę ukończyli i celem dalszego kształcenia się za granicę udać się pragną — ma być wstawianą, począwszy od roku 1883, do preliminarza funduszu krajowego corocznie kwota tysiąca złotych a. w., jak długo Jan Matejko będzie dyrektorem powyższej szkoły.

2) Prawo rozdawnictwa tego stypendyum przysłużać będzie Janowi Matejce, jak długo będzie dyrektorem szkoły sztuk pięknych w Krakowie.

3) Bliższe szczegóły tyczące się nadawania tego stypendyum, jego trwania, asygnowania, utraty i t. p. oznaczy Wydział krajowy za porozumieniem się z Janem Matejką“.

Po całotygodniowej przerwie, w ciągu której pracowały komisye, sejm czeski odbył onegdaj posiedzenie, na którem był już obecny dr. Tomek, rektor nowego uniwersytetu czeskiego. Na posiedzeniu tem zawiadomił marszałek o sankcyonowaniu przez Najj. Pana zmiany ordynacyi krajowej co do głosów wirylnych obu rektorów uniwersytetu

W sejmie morawskim deput. dr. Helcelet uzasadniał swój wniosek, aby przedłożony roku zeszłego wniosek dr. Sroma, żądający zaprowadzenia w Morawii reprezentacyj powiatowych, został odesłany do komisyi. Mowca powiedział, że wniosek ten przeszedł już rozmaite koleje i doznał różnych niepowodzeń, do których przyczyniła się głównie lewica, pragnąca usunąć go koniecznie z porządku dziennego. Stronnictwo wiernokonstytucyjne nie ma wprawdzie odwagi zaprzeczyć potrzeby rad powiatowych, tego łącznika między Wydziałem krajowym i trzema tysiącami gmin, nie chce jednak na nie zezwolić, ponieważ przyniosłyby one korzyść słowiańskiej ludności wiejskiej. Stronnictwo wiernokonstytucyjne bierze na siebie wielką odpowiedzialność przez utrudnienie dzieła. koniecznego do uzupełnienia samorządu krajowego. Mowca żądał przekazania wniosku komisyi gminnej, dr. Sturm zaś komisyi dla reformy wyborczej. Na to oświadczył dep. Helcelet, że ma to przekonanie, iż obojętną jest rzeczą, do której komisyi dostanie się sprawa, gdyż los jej wobec przewagi liberalnej większości będzie zawsze jednakowy, dlatego zgadza się z dr. Sturmem.

Jak wiadomo z wczorajszej depeszy, w Izbie niższej sejmu węgierskiego stanęła onegdaj na porządku dziennym sprawa ostatnich zajść preszburskich. Sprawę tę wytoczyli przed forum Izby deputowani skrajnej lewicy w formie interpelacyi do prezydenta ministrów, w której zapytywano, na jakiej zasadzie zostało wydane rozporządzenie ustanawiające sądy doraźne w Preszburgu. Interpelanci wyrazili przytem, że ogłoszenie sądów doraźnych mogłoby nastąpić jedynie z inicyatywy władzy municypalnej, a ponieważ władza ta nie odniosła się do rządu z podobną prośbą, zatem ministerstwo nie miało prawa ogłaszać sądów doraźnych. Na to odpowiedział prezydent ministrów, jak następuje:

„Przedewszystkiem niech mi będzie wolno sprostować w ten sposób sam fakt, że ministerstwo nie zarządziło ogłoszenia sądów doraźnych, ale przesłało właściwym władzom odnośny reskrypt w tym celu, aby w razie potrzeby mogły energicznie i natychmiast stłumić rozruchy. W wypadkach nadzwyczajnych nie można czekać, aż komitat zbierze się i zażąda ogłoszenia stanu oblężenia, ponieważ tymczasem łupieżcy, rozbójnicy i podpalacze mogliby swobodnie szerzyć dalej dzieło zniszczenia. Dep. Mocsary i jego towarzysze wzywali właśnie rząd, aby użył wszelkich środków zaradczych. Ja pojmuję odpowiedzialność rządu w ten sposób, iż rząd ma obowiązek w razie wybuchu w różnych miejscach niebezpiecznych rozruchów dać wszystkim władzom możność użycia wszelkich możliwych środków celem zażegnania niebezpieczeństwa (*Oznaki aprobacyi*). Zresztą muszę oświadczyć, że rozruchy te nie były tak groźne, jakby to ze sprawozdań dzienników wywnioskować można. W końcu muszę otwarcie oświadczyć wys. Izbie, że dopóki będę zajmował to miejsce, zawsze w podobnych wypadkach w ten sam sposób postąpię. Może wys. Izba nie zgodzi się na to, ale w takim razie należałoby kierownictwo nad węgierskiem ministerstwem spraw wewnętrznych powierzyć komu innemu. Powtarzam jednak, że dopóki stać będę na czele rządu, nie będę bronił osobistego bezpieczeństwa łupieżców, morderców i podpalaczy, ale raczej bezpieczeństwa wszystkich naszych obywateli. (*Oklaski*).“

Dep. Mocsary oświadczył wprawdzie, że odpowiedzi tej nie przyjmuje do wiadomości i zażądał, aby kwestyę tę postawić na porządku dziennym, dodał jednak, że potępia rozruchy antisemickie już dlatego samego, że one nie mają celu politycznego i nie mogą mieć innego rezultatu, jak tylko uwiedzenie pospólstwa do przestępstw. Odpowiedź prezesa ministrów przyjęto znaczną większością głosów do wiadomości; część opozycyi umiarkowanej oświadczyła się także za tem.

Dzienniki podały jako pogłoskę wiadomość, że hr. Paryża był w tych dniach w Rzymie i odwiedził papieża, któremu miał poufnie oświadrzyć, iż hr. Chambord zrzekł się pretensyi do korony francuskiej, na rzecz linii orleańskiej Burbonów, której hr. Paryża jest reprezentantem. Okazuje się obecnie, że pogłoska ta była zupełnie bezzasadną. Hr Chambord przyjmował w tych dniach deputacyę Wandejczyków i oświadczył jej wyraźnie, że takie ustępstwo wyszłoby tylko na korzyść intryg ks. Napoleona.

Z Orleanu donoszą, że pod wsią Negre zaszła bitwa pomiędzy Arabami i Marokańczykami, w której 10 ludzi zginęło a 30 odniosło rany.

Słychać, że układy dyplomatyczne między Anglją i Watykanem doprowadziły nareszcie do rezultatu. Stała nuncyatura w Londynie nie będzie ustanowioną, ale jeden z prałatów kuryi będzie trzy razy do roku przyjeżdżał do Londynu dla omówienia z kierownikiem urzędu zagranicznego spraw duchowieństwa katolickiego w Anglji, Szkocyi i Irlandyi. Rząd angielski zastrzegł sobie powierzanie podobnych misyj przy Watykanie jednej z wpływowych osobistości.

Pomiędzy Czarnogórą a Albanią zanosi się na starcie, do którego Czarnogóra, jak się

zdaje, rozmyślnie dąży *Glas Czarnogórca* już od miesiąca donosi ciągle o napadach Albańczyków na terytoryum czarnogórskie, ale doniesienia konsularne ze Skodry i Dubrownika zaprzeczają temu. Obecnie jak już wczoraj telegrafowano, Czarnogóra koncentruje wojsko na granicy albańskiej, a Porta także uznała za potrzebne wysłanie kilku armat górskich ze Skodry do Tusi. Rząd turecki, przewidując możebne zawikłania, już od dawna upominał się przez posła swojego w Cetynii o zamianowanie pełnomocników dla załatwienia sprawy pogranicznej, ale rząd czarnogórski ociągał się z tem, jak gdyby wywołanie starcia było mu na rękę.

Posłem niemieckim w Atenach na miejsce Radowitza ma zostać dotychczasowy konsul generalny niemiecki w Egipcie Saurma.

Miasto portowe Mokka w Yemenie, które, jak głoszono, Anglicy mieli zamiar zająć, będzie odtąd stacyą floty tureckiej.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Budapeszt, 11 października. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby deputowanych sejmu węgierskiego dep. Hegedues wniósł interpelacyę, czy rząd zamierza podjąć inicyatywę uroczystego obchodu tysiącznej rocznicy osiedlenia się w tym kraju Madyarów. Minister wyznań i oświaty przyrzekł kwestyę tę rozważyć i przedstawić radzie ministrów. Dep. Simonyi interpelował w sprawie wydania rozporządzenia o sądach doraźnych w Preszburgu, dep. Onody i towarzysze w sprawie zajść w Tisza-Eszlar.

Prezydent ministrów Tisza odpowiadając na interpelacyę dep. Simonyego, oświadczył, że nigdy nie zezwoli na to, aby za jego rządów działy się nadużycia. Dla zażegnania tak zwanej kwestyi żydowskiej rząd poczynił odpowiednie zabiegi, i w tym celu przedłożył ustawę o małżeństwach mięszanych i przedsięwziął rewizyę ustawy o lichwie i ustawy przemysłowej. Mowca dał do zrozumienia, że pożar wzniecony nie da się tak łatwo przytłumić, i że ruch antisemicki mógłby przybrać charakter socyalistyczny, gdyby nie zatamowano go w porę. Odpowiadając na interpelacyę w sprawie zajść w Tisza-Eszlar, minister nie mógł znaleźć słów na pochwałę tamtejszej ludności i nadmienił, że sprawa ta nie daje powodu do zarządzenia osobnego śledztwa. Mowca dodał w końcu, że ma jak największe zaufanie do poczucia sprawiedliwości i tolerancyi ludu węgierskiego.

Minister sprawiedliwości oświadczył, że otrzymał urzędowe zawiadomienie o oskarżeniu przeciw prokuratorowi Havasowi, obecnie zaś czeka tylko na rezultat śledztwa, aby przedsiewziąć odpowiednie kroki.

Berlin, 12 października. (*Tel. pr.*) *Nordd. Allg. Ztg.* polemizuje z twierdzeniem dep. Haenela, jakoby liberalizm był tradycyą obecnego stulecia. *Nordd. Ztg.* mówi: Liberalizm miał swój czas. To co zdobył: osobista wolność, równość wobec prawa, pozostanie na zawsze trwałą zdobyczą i zyskiem ludzkości, których nikt nawet tknąć się nie pokusi; ale liberalizm dopóty będzie niezupełny, dopóki nie doprowadzi do faktycznej wolności i równości w stosunkach własności, i dopóki społeczeństwo nie będzie ubezpieczone przed zatomizowaniem. Takie zadanie wytknął sobie ks. Bismarck.

Petersburg, 12go października. (*Tel. pr.*) Panslawistyczne dzienniki tutejsze traktują kwestyę Kilji z pewnem rozdraźnieniem i w tonie bardzo stanowczym. *Nowoje Wremia* pisze: Międzynarodowa komisya powinna być tylko wdzięczną Rossyi za jej usiłowania dążące do uspławienia komunikacyi z odnogą Kilja, jeżeli istotnie członkom tej komisyi zależy na rozwoju żeglugi na dolnym Dunaju. Ale komisya obawia się ciągle, że Rossya w takim razie wyzyskałaby wszystkie korzyści swojej sąsiedniej pozycyi. Dzienniki rossyjskie powtarzają chórem, że Austrya nie ma prawa mięszać się w tę kwestyę.

Rzym, 12 października. (*Tel. pr.*) Z zalanych okolic nadchodzą smutne wiadomości. Wody Padu wzbierają ponownie, w prowincyi Rovigo szerzy się bagienna febra; biegunka wystąpiła nagminnie. Mieszkańcy chronią się na tamy; bandy morderców szerzą postrach, korzystając z nędzy i zamięszania między ludnością.

Madryt, 12 października. *Correspondencia* donosi: Zgromadzenie karlistów postanowiło proklamować Jayma syna Don Karlosa szefem hiszpańskiego stronnictwa legitymistycznego.

Konstantynopol, 12 października. Pułkownicy Synge i Backer, zaangażowani do reorganizacyi armii egipskiej, otrzymali telegraficzne wezwanie, aby 12 b. m. wyjechali do Egiptu.

Aleksandrya, 12 października. Stan armii egipskiej ma wynosić 10.000 żołnierzy. Oficerowie i żołnierze podejrzani o udział w buncie nie będą do armii przyjęci. Oficerami mianowani będą sami Turcy lub Czerkiesi.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń. 11 październ. 1882 godzina 1 min. 50. Losy kredytowe 174·—, Węg. akcye kredyt. 301 50, Akcye anglo-austr. 125·—, Akcye banku Union 123·—, Akcye kolei Karola Ludwika 316·50, Akcye kolei północnej 281·75, Akcye kolei południowej 142·20, Akcye kolei Alföd. 171·—. Akcye kolei Elżbiety 212·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 171·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 163·50, Wiedeńskie losy 124·75, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 94·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·—, Losy regulacyi Cisy 109·40, Losy tureckie 29·—, Węgierska renta 119·60, Akcye banku związkowego 116·75, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·18·3/4, Węgierskie losy 117·75, Marka niemiecka —.—, Usposobienie mdłe.

Wiedeń, 11 październ. 1882, godzina 5 min. 45. Akcye kredytowe -·—, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. —. , Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 102·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papier. —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 12 październ. 1882, godzina 10 min. 40. Akcye kredytowe 313·40, Anglo-Austr. 126.—, Unionbank 123·80, Kolej Karola Ludw. 317·—, Południowa 142·25, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne -.—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1850 —·—, Napoleondor 9 47 —, Rubel papierowy 1·18 3/4. Usposobienie silne

Telegramy zbożowe z d. 11 październ. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 9·75 do 10·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 31·25 do 31·50 zł. Buda-Peszt: Przenica 100 kilogr. (na jesień) 9·12 do 9·15 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do —·— zł. Berlin: Pszenica żółta (maj—czerwiec) 178·50 m., żyto —·— m., spiritus 51·90, olej rzepakowy 59 — m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 57·— fr., olej rzepakowy 76·25 fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies — —, spiritus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Przyjechali do Lwowa.

dnia 12 października 1882 r.

Hotel Langa.

Pp. W. Horodyski z Kociubiniec. H Helm z Wiednia. D Hejman z Wiednia K Fiebinger z Wiednia. L. Winternitz z Wiednia

Hotel George'a

Pp. S. Jabłonowski z Zagwoździa. J. Komarnicki z Pobocza. I. Zwolski z Bryniec. A. Rodicz z Nadycz. I. Fischl z Wiednia.

Hotel Angielski.

Pp. R Ujejski z Pawłowa. A. Bogdański ze Stanisławowa. Dr. W. Lisowski z Krakowa. Dr. L. Heyne ze Złoczowa. W. Stamfest z Kopanki.

Hotel Warszawski.

Pp L. Podwiński z Rohatyna. E. Ubysz z Wiednia. A. Łucki ze Sarn. S. Wiśniowski z Peczeniżyna. I. Lewicki z Kołomyi Książę I. Swidrygełło Świderski z Wiednia

---

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 12 października 1882 o godzinie 7 rano.

Barometr 735.8mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy .8°C. Psychrometr wilgotny 7.3°C. Prężność pary 7.3mm. Wilgoć 93%. Zachmurzenie 10. Wiatr SE1. Ozon 8.

Temperatura powietrza 6.3°R.

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 761.2mm.

Pociągi kolejowe.

Odchodzą ze Lwowa.

(Według południka peszteńskiego)

Do Krakowa: o godz. 10 min 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 popołudniu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny) o godz 11 min. 50 w południe (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min 10 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany)

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 59 w nocy (pociąg mięszany); o godz. 12 min. 32 w południe (pociąg mięszany)

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min. 45 rano i o godz. 5 min. 15 wieczór.

Przychodzą do Lwowa.

(Według południka peszteńskiego).

Z Krakowa: o godz 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany)

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mięszany)

Główna wygrana **złr. 50.000.**
Najbliższe ciągnienie **16 października b. r.**

3% losy listów zastawnych
C. k. uprzyw.
zakładu kredytowego ziemskiego
6 ciągnień rocznie.
Sprzedaje po kursie dziennym albo w ratach **po złr. 5** miesięcznie
dom bankowy i kantor wymiany
August Schellenberg
we LWOWIE.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 11 października 1882.

	płacą walutą austr. złr.	ct.	żądają walutą austr. złr.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	315	—	318	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	170	—	173	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	305	—	309	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	247	—	252	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt galic. 5 pr. w. a.	99	50	100	50
" " " 4 pr. w. a.	91	30	92	30
" " " 5 pr. okresowe	99	50	100	50
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41 1/2 l.	87	75	88	75
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	85	102	85
" " " 5 pr. w. a.	98	—	99	—
" " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	101	—	102	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	101	50	103	—
" " " " " 5 pr. w. a.	95	—	96	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat	—	—	—	—
4 Obligi za 100 zł.				
indemniz. galic. 5 prc. m. k.	99	50	100	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	—	102	50
5. Losy miasta Krakowa	19	50	21	50
" Stanisławowa	23	50	25	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	55	5	65
Dukat cesarski	5	58	5	68
Napeleondor	9	42	9	52
Półimperyał	9	70	9	80
Rubel rossyjski srebrny	1	52	1	62
" " papierowy	1	17 1/2	1	19 1/2
100 marek niemieckich	58	—	58	70
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 7 października 1882

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	76.80	76.95
luty-sierpień	76.95	77.10
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	77.60	77.75
kwiecień-październik	77.70	77.85
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4pr.	119.50	120.—
" " 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr.	129.—	129.50
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	134.50	135.—
" " 1864 po 100 zł.	170.75	171.—
" " 1864 po 50 zł.	170.50	171.—
Renty Com. po 42 lir austr.	34.—	35.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	145.50	146.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	92.75	92.90
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	95.30	95.50

2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	99.—	100.—
Galicyi	99.75	100.25
Niższej Austryi	105.50	107.—
Siedmiogrodu	98·25	99.—
Węgier	98.50	99.—

3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	126 50	126.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	314.10	314.40
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	875.—	880.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	826.—	828.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	602.—	603.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	212.75	213.50
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	828.—	830.—
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	317.25	317.75
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	171.50	172.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	346.25	346.75
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	143.75	144.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	163.50	164.—

4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 35 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	100.—	100.25
" " " " premiowe po 3%	100.—	100.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	101.50	102.50
" " " " w 20 l. 7pr.	105.50	106.50
" " " " w 36 l. 5 1/2 pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	92.—	92.40
" " " " po 5 proct.	99.80	100.40
" " " " po 5 proct. w 37 latach zwrotne	99.80	100.40
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.90	102.40
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 proc.	102.	103.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.60	100.80
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 1/2 proc.	—.—	—.—
" Zakł. kr. ziems. po 5 1/2 proc.	101.25	102.25

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	94.20	94.50
Tow. kol żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	94 —	94.25
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	106.25	107.—
" po 100 zł. w. a.	101.75	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4 1/2 pr.	100.10	100.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.65	93.90
z r. 1867	100.50	101.—
z r. 1868	97.25	97.50
z r. 1872	96.25	96.75
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	94.30	94.70

6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	174.—	174.50
Clarego po 40 zł. m. k.	38.50	39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	109.—	110.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	20.25	21.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23 50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—.—	39.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	35.50	35.90
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	—.—	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	51.50	52.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.—	47.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	24.25	25.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127.50
" " po 50. zł. w. a.	—.—	63.25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	—.—	29.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	39.25	39.75

7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.35	119.45
Paryż za 100 fr.	47.20.—	47.25.—

Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.67.—	5.68.—
" pełnej wagi	5.67.—	5.69.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.47.—	9.47.50
Rossyjski imperyał	9.75.—	9.77 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 11 października 1882

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	75
" " " w srebrze	77	55
Renta w złocie	95	40
5% austr. renta marcowa	92	70
Akcye banku wiedeńskiego	829	—
" " kredytowego	311	80
Londyn	119	40
Srebro	—	—
Napoleondor	9	47 1/2
Dukat cesarski men.	5	65
100 marek niemieckich	58	35

DZIENNIK URZĘDOWY.

Konkursa.

L. 654. (6992 1—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs do 15 listopada 1882 r., celem obsadzenia posady asystenta przy katedrze fizyki w tutejszej c. k. Szkole Politycznej.

Ta posada, do której przywiązane jest wynagrodzenie w kwocie rocznych 600 zł. w. a., będzie nadana przez Kolegium Profesorów na czas od dnia mianowania po koniec września 1884 r.

Podania o powyższą posadę, wystosowane do Kolegium Profesorów c. k. Szkoły Politycznej i zaopatrzone w potrzebne dokumenta, tudzież w dowody dokładnej znajomości języka polskiego, należy wnieść do podpisanego Rektoratu przed upływem terminu konkursowego.

Z Rektoratu c. k. Szkoły politycznej,
We Lwowie dnia 8 października 1882.

L. 2484. (6965 1—3)

Celem obsadzenia opróżnionej przy c.k. sądzie obwodowym w Rzeszowie, lub przy innym sądzie kolegialnym lub powiatowym opróżnić się mogącej, posady adjunkta w IX randze rozpisuje się konkurs.

Ubiegający się o taką posadę wniosą swoje podania w 14 dniach od tutejszego ogłoszenia niniejszego konkursu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" do Prezydyum c.k. sądu obwodowego w Rzeszowie.

Rzeszów, 9 października 1882

L. 16161. (6941 2—3)

Przy sądzie powiatowym w Żywcu opróżnioną została posada woźnego z roczną płacą 250 zł. dodatkiem aktywanym 25pr., umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podanie o tę lub inną przy sądach powiatowych opróżnić się mogącą posadę woźnego, w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1882 l. 98 d p p. ułożone, wnosić należy w czterech tygodniach od 10 października 1882, do Prezydyum sądu obwodowego w Wadowicach.

Sąd wyższy
Kraków, 27 września 1882.

L. 1722. (6958 2—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich:

1) w powiecie Stanisławowskim: Przy szkole 4 klasowej w Stanisławowie 2 posady nauczycieli z płacą po 600 zł.: przy szkołach etatowych 1 klasowych: w Bednarowie, Podłużu, Zagwoździu i Siemiakowcach z płacą 300 zł. i wolnem pomieszkaniem

2) W powiecie Tłumackim: przy szkołach etatowych w Hosłowie, Oleszowie i Olszanicy z płacą 300 zł. i wolnem pomieszkaniem; przy szkołach filialnych w Dolinie, Korolówce, Markowcach, Ostryni, Nadorożnie Woronie i Tyśmienicy z płacą 250 zł. i wolnem pomieszkaniem.

Ubiegający się o jedną z wymienionych posad, mają wnieść podania zaopatrzone w dokumenta służbowe za pośrednictwem swych władz przełożonych do tutejszej c. k. okręgowej rady szkolnej najpóźniej do ostatniego listopada r. 1882.

Stanisławów, dnia 6 października 1882.
C. k. okręgowa rada szkolna.

Wyroki prasowe.

(6605)

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 11 September 1882, Z. 25146, die Weiterverbreitung der in Zürich erscheinenden Zeitschrift „Der Socialdemokrat" Nr. 33 vom 10 August 1882 wegen des Artikels „Oesterreich" nach § 65 a St G., wegen des Artikels „Avis an die Abonnenten" nach § 300 St. G., wegen des Aufrufes „Parteigenossen!" nach § 310 St G., endlich wegen des Artikels „Bange machen gilt nicht!" nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 11 September 1882, Z. 25147, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Narodni Listy" Nr. 249 vom 9 September 1882 wegen des Leitartikels „Slovinci a ministr Prazak" nach § 300 St G verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 11 September 1882, Z. 25145, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Deutsche Hochschule" Nr. 28 vom 7 September 1882 wegen der Artikel „Prag, 6 September" und „Den Mittelschülern" nach § 300 St G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Budweis hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 19 September 1882, Z. 4438 und 4452, die Weiterverbreitung der Nr. 47 der „Deutsch-österreichischen Volkszeitung" vom 13 September 1882 wegen des Leitartikels „Denunciaten-Politik" und wegen des Gedichtes „Auf, Deutsche erwacht!" nach § 300 St G, beziehungsweise nach § 302 St. G., dann der Nr. 48 derselben Zeitung vom 6 September 1882 wegen des Artikels „Böhmerwaldgeschichten" nach den §§ 65 a und 300 St G verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 12 September 1882, Z. 4085, die Weiterverbreitung der „Reichenberger Zeitung" Nr. 209 vom 7 September 1882 wegen des Artikels „Reichenberg, 6 September (Der Prager Oberlandesgerichts-Präsident)" nach § 491 St G. und Art V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, dann wegen des Artikels „Zur tschechischen Turner-Invasion" nach § 302 St. G verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 4 September 1882, Z 4299, die Weiterverbreitung des gedruckten Aufrufes — Proclama-Proglas — des Präsidenten des slavischen Clubs „Spavajuci Lav" in Buenos-Aires Dr de Grisogono Bortolazzi, beginnend mit „Slavi insorti dell Austria — Slavjani ustasi Austrije —, dann der in Buenos-Aires erscheinenden Zeitschrift „La Patria Italiana" Nr. 90 vom 25 April 1882 wegen des Artikels „La Voce degli Slavi" nach den §§ 58 c, 59 c und 65 a St. G. verboten.

(6667)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 36 der periodischen Druckschrift „Oesterreichischer Volksfreund" vom 24 September 1882 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Zur Rückwanderung der russischen Juden aus America" in der Stelle von „Die Juden wollen nicht arbeiten" bis „als alle antisemitischen Zeitungsartikel", sowie der Inhalt des Artikels „Beitrag zur Frage der jüdischen Christenmorde" in der Stelle von „Die Tisza-Eszlarer Affaire" bis „und undankbarsten gezeigt haben" das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen

Wien, am 25 September 1882.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 18 der periodischen Druckschrift „Schneider-Fachzeitung" vom 23 September 1882 enthaltenen (Feuilleton-) Artikels mit der Aufschrift „Gott in der Geschichte, Studien aus der Mappe eines Medicinérs" in der Stelle von „Nachdem der sogenannte teleologische" bis „jedwede reelle Basis mangelt" und von „Kein Gebildeter oder mit den" bis „ohne Erbarmen hingemetzelt wurden" das Verbrechen nach § 122 lit. d St. G begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. St. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 25 September 1882.

(6873)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Kreisgericht Korneuburg als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Flugschrift „Juden hinaus", Druck von Julius Reichel, Dresden, den Thatbestand des Vergehens nach § 302 St. G. begründe, und es wird gemäß § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Korneuburg, am 1 Oktober 1882.

Licytacye.

Zl 1238 (6969 1—3)

Vom k. k. Bezirksgerichte in Bolechow wird verlautbart, daß zur Hereinbringung der durch Markus Streifer gegen Isaak Wolf ersiegten Schuldforderung von 500 fl ö. W sammt den, vom 24 Jänner 1876 fortlaufenden 16 prc. Zinsen, der Exekutionskosten von 1 fl. 36 kr, 1 fl. 37 kr., 17 fl. 47 kr und der gegenwärtig im gemäßigten Betrage zuerkannten weiteren Exekutionskosten per 4 fl 87 kr. die exekutive Veräußerung der, dem Isaak Wolf gehörigen in Neubabilon sub CN. 1 gelegenen Realität in drei Terminen am 23 Oktober, 23 November und 22 Dezember 1882 jedesmal am 10 Uhr Vormittags hiergerichts unter nachstehenden Lizitationsbedingungen abgehalten wird:

1) Als Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 1424 fl. ö W angenommen.

2) Jeder Kauflustige wird gehalten sein den 10 pec. Theil des obigen Schätzungswerthes, daß ist den Betrag von 142 fl. 40 kr. ö. W. als Vadium vor der Lizitation im Baaren oder in öffentlichen Obligationen, Schuld-Verschreibungen oder Sparkassabüchern zu Händen der Lizitationskommission zu erlegen, welches dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Lizitanten zurückgestellt wird.

3) Diese Realität wird am ersten und zweiten Termine nur über oder um den Schätzungswerth, hingegen beim dritten Termin auch unter dem Schätzungswerthe verkauft werden.

4) Der Ersteher wird verpflichtet sein binnen 14 Tagen nach Zustellung des, den Lizitationsakt bestättigenden Bescheides den ganzen Kaufschilling nach Abzug des erlegten Vadiums beim hierortigen Bezirksgerichte zu erlegen, wo sodann das Eigenthumsdekret erfolgt und die erstandene Realität in den physischen Besitz übergeben wird.

5) sollte der Ersteher den vorstehenden Lizitationsbedingungen nicht nachkommen, so wird die frägliche Realität auf seine Gefahr und Kosten bei einem einzigen Termine um was immer für einen Preis relizitirt werden

6) Der Schätzungsakt und der Grundbuchsauszug können bei Gericht jederzeit eingesehen werden und hinsichtlich der Steuern und anderen Schuldigkeiten werden die Kauflustigen an das k. k. Steueramt in Dolina und Gemeindeamt in Neubabilon gewiesen.

Bolechow, 26 Juni 1882.

L. 3650. (6968 1—3)

C k. Sąd powiatowy w Bolechowie uwiadamia, że celem ściągnięcia wywalczonej przez Markusa Streifera kwoty 69 złr. z p. n realność pod l 146 w Wołoskiej wsi położona, ciała tabularnego nie stanowiąca Wasyla Kahuja własna w sądzie tutejszym dnia 13 października, 13 listopada i 14 grudnia 1882 o 10 godzinie przed południem a to przy pierwszych dwóch terminach nie niżej, zaś na trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 105 złr.

Wadyum 20 złr. 50 ct

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie tutejszym przejrzeć można.

C k Sąd powiatowy.
Bolechów dnia 16 czerwca 1882.

L 3521. (6973 1—3)

C k. Sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 13 października, 6 listopada i 21 grudnia 1882 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr 195/225 w Rożnie małym położonej, niestanowiącej tabularnego ciała, należące, do Dmytra Żontieka i na 90 złr a. w. sądownie oszacowanej w celu zaspokojenia pretensyi Nusima Stettnera w kwocie 60 złr a. w. z pn. a to przy I i II terminie za cenę szacunkową lub wyżej, przy III zaś terminie i niżej tejże.

Wadyum wynosi 9 złr. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokoły zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze. Kuty, dnia 31 maja 1882.

L. 7043. (6980 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż w sprawie egzekucyjnej Dyrekcyi zakładu kred włościańskiego we Lwowie przeciw Maksymowi Szyb pto. 84 złr 24 ct. i 43 złr. 39 ct. a. w. odnośnie do tutejszo sądowego obwieszczenia z dnia 15 listopada 1881 l. 7043 realność pod Nr. 161/156 w Wołczem położona na czwartym terminie 17 października 1882 o godzinie 9 przed południem po złożeniu wadyum 5 prc. wartości szacunkowej za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.

Turka dnia 20 lipca 1882.

L 6466. (6978 1—3)

C k. Sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż w sprawie egzekucyjnej Dyrekcyi zakł. kredyt. włościańskiego we Lwowie przeciw nieobjętej masie śp. Stefana Maruszczaka pto 100 złr. w. a. z p. n. odnośnie do tutejszo-sądowego obwieszczenia z dnia 10 listopada 1881 l 6466 realność pod Nr 37/136 w Jabłonce niżnej położona, na czwartym terminie 18 października 1882 o godzinie 9 przed południem po złożeniu wadyum 5 prc. wartości szacunkowej za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie. Turka, dnia 20 lipca 1882

L 7287. (6981 1—3)

C k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż w sprawie egzekucyjnej Dyrekcyi Zakładu kredyt. włościańskiego we Lwowie przeciw Rozalii Bobitko i leżącej masie ś. p. Mikołaja Bobitko pto 95 zł. 12 ct odnośnie do tutejszo sądowego obwieszczenia z dnia 20 listopada 1881 l. 7287 realność pod l. 90/65 w Szumiaczu położona, na czwartym terminie licytacyjnym 18 października 1882, o godzinie 9 przed południem, po złożeniu wadyum 5 pr. wartości szacunkowej, za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie

Z c k. sądu powiatowego
Turka, dnia 20 lipca 1882.

L. 2527. (6982 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Michałowi Jacyniczowi w kwocie 189 zł 79 ct w dniach: 19 października, 10 listopada i 12 grudnia 1882, publiczna sprzedaż realności pod l. 24 w Łodynie położonej, każdym razem o godzinie 10 rano, w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 600 zł. a zakładem 60 zł. przeprowadzoną będzie; tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej, lecz nie poniżej wysokości długów hipotecznych.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna z raz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w tutejszo-sądowej registraturze przeglądać Kuratorem wierzycieli ustanowiono Pawła Schultza z Ustrzyk.

C k. sąd powiatowy
Ustrzyki, dnia 25 sierpnia 1882.

L. 1871. (6984 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Łesiowi i Anastazyi Iwanik w ilości 17 rat po 9 zł. tudzież 78 zł. 90 ct w dniach: 19 października, 23 listopada i 22 grudnia 1882, publiczna sprzedaż realności pod l. 16 w Rabem położonej każdym razem o godzinie 10 rano, w kancelaryi tut. sądu z ceną wywołania 300 zł. a zakładem 30 zł. przeprowadzoną będzie; tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej, jednakże nie poniżej wysokości długów hipotecznych

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w tusądowej registraturze przeglądać. Kuratorem wierzycieli ustanowiono Pawła Schultza z Ustrzyk.

C. k. sąd powiatowy
Ustrzyki, 3 sierpnia 1882.

L. 1597. (6983 1—3)

C. k. sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredyt. włościańskiego przeciw Pawłowi i Waśkowi Kozak w ilości 20 rat po 6 zł. i 40 zł. 60 ct. w. a. w dniach: 19 października, 22 listopada i 22 grudnia 1882, publiczna sprzedaż realności pod l. k. 19 w Rowni położonej każdym razem o godzinie 10 rano, w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 300 zł. a zakładem 30 zł. przeprowadzoną będzie; tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej, jednakże nie poniżej wysokości długów hipotecznych.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w tusądowej registraturze przeglądać

Kuratorem wierzycieli ustanowiono Pawła Schultza z Ustrzyk.

Ustrzyki, 3 sierpnia 1882.

L. 7041. (6979 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż w sprawie egzekucyjnej Dyrekcyi zakładu kred włościańskiego we Lwowie przeciw Hryciowi Zoryło odnośnie do tutejszo-sądowego obwieszczenia z dnia 4 listopada 1882 do l. 7041 realność pod l. 70/68 w Wołczem położona, na czwartym terminie licytacyjnym 24go października 1882 o godzinie 9 przed południem po złożeniu wadyum 5 pr. wartości szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego
Turka, dnia 20go lipca 1882.

L. 5051. (6971 1—3)

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż połowy realności Franciszka i Maryanny Handzlików w Pisarzowicach pod Nk 61 położonej na pokrycie pretensyi Macieja Szatana w sumie 100 zł. z pn. w sądzie w 3 terminach w dniach: 13 listopada, 18 grudnia 1882 i 8 stycznia 1883 każdym razem o godzinie 10 rano. Cena wywołania 712 zł. 50 ct., wadyum 71 zł. 25 ct. Kuratorem dla niewiadomych ustanowiono Kazimierza Goyskiego w Kętach.

Kęty 13 września 1882

Licytacye.

L. 6396 (6906 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się celem zaspokojenia wywalczonej przez c. k. uprz. Zakład kredytowy włościański przeciw Iwanowi Seńków kwoty 252 złr. 61 ct. w a. z pn. publiczna sprzedaż realności pod l k. 19 w Uhercach niezabitowskich w jednym terminie a to dnia 26 października 1882, poniżej ceny szacunkowej o godzinie 10 rano. Cena wywoławcza 400 złr., wadyum 40 złr. a. w.

Resztę warunków wolno w registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Gródek, dnia 15 sierpnia 1882.

L. 5107. (6911 3—3)

W dniach 25 października, 29 listopada i 20 grudnia 1882 o godz. 10 rano zostanie przymusowo sprzedaż ²/₅ części połowy realności pod Nr. 141 w Tarnobrzegu położonych Abrahama Kanarka własnych. Cena szacunkowa wynosi 440 zł. w. a., wadyum 44 zł. w. a.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

Tarnobrzeg, 12 sierpnia 1882.

L. 8822. (6883 3—3)

W dniach 23 października, 21 listopada i w dniu 19 grudnia 1882 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności w nowej księdze gruntowej dla gminy Zarajska wyk. hip. l. 13 objętej dłużnika Piotra Danylaka własnej w sprawie c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Piotrowi Danylakowi pto 250 złr. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 500 złr., wadyum 50 złr.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylka za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Z C. k. Sądu powiatowego m. d.

Sambor, dnia 27 sierpnia 1882.

L. 8928. (6923 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza iż na zaspokojenie wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie w sumach 33882 zł. 18 ct. i 55700 zł. w. a. zpn. odbędzie się publiczna licytyjna sprzedaż dóbr tabularnych Rogóżno z przyległ. Rudków w powiecie Jaworowskim położonych wedle Dom. 230. pag. 292. haer. dłużnika Michała hr. Karnickiego własnych w dwóch terminach t. j. dnia 9 listopada, 1882 i dnia 7 grudnia 1882 każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie (biuro nr. 19 na II. piętrze).

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tych dóbr przyjęta w sumie 181.422 zł., zakład wynosi 181.142 złr. 20 ct.

W razie bezowocnego upływu pierwszych dwóch terminów do ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono na 7 grudnia 1882, o 4 godzinie po południu. Wierzyciel niestający zaliczony zostanie do większości stających.

Dla wierzycieli weszłych na hipotekę po 8 maja 1882 lub którymby uchwała licytacyjna należycie doręczoną nie została, ustanowiono kuratorem adw. Dr. Tarnawskiego z substytucyą adw. Dr. Dolińskiego w Przemyślu.

Przemyśl, 30 sierpnia 1882.

L. 9180. (6894 2—3)

Dnia 7 listopada, 11 grudnia 1882 i 16 stycznia 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna licytacyjna sprzedaż realności pod l. k 14 w Neudorfie ciała tabularnego nie stanowiącej Jakóba i Franciszki Schneyder własnej w sprawie Wilhelma i Wiktoryi Schneyder przeciw Jakóbowi i Franciszce Schneyder o 384 złr. wal. aust.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej a na trzecim nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 555 złr w. a.

Wadyum 10 prc.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. adw. Gelehrter w Drohobyczu.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz 30 sierpnia 1882.

L. 9710. (6928 2—3)

Obwieszczenie z 11 sierpnia 1882 l. 3401 względem sprzedaży realności Nr. 363 i Nr. 367 w Kałuszu własnych Abrahama Herscha Ingbera na zaspokojenie pretensyi Mojżesza Kannera i Altera Asderbala pto. 5000 złr. w. a. zpn. prostuje się w ten sposób, że w wyznaczonych terminach pod temiż warunkami tylko egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 363 położonej nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy.

Kałusz 4 października 1882.

L. 4583. (6844 2 3)

C. k. Sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że dla zaspokojenia firmy wekslowej 200 złr. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa licytacya połowy realności pod Nr. 191 w Mościskach położonej wedle Dom. III pag. 114 Nr. 7 haer. dłużnika Leiby Hochdorfa własnej na rzecz Rechie Segal w dwóch terminach t. j. na dniu 2 listopada i na dniu 5 grudnia 1882, każdym tylko razem o godzinie 11 przed południem tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, inaczej do ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się równocześnie termin na dzień 19 grudnia 1882 o godzinie 10tej przed południem.

Cena wywołania tej połowy realności wynosi, 4066 złr., zakład zaś 406 złr. 60 ct. wal. austr.

Ekstrakt tabularny i protokół oszacowania na podstawie którego licytacya się odbędzie, można przejrzeć w registraturze sądu.

Mościska, dnia 28 sierpnia 1882.

L. 10525. (6902 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, iż na wezwanie c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 4 listopada 1881, l. 19715, celem zaspokojenia sumy 234 zł. z pn. przeprowadzi w dniach 13 listopada, 18 grudnia 1882 i 22 stycznia 1883 każdym razem o godzinie 10 z rana na rzecz Hirscha Flauma poniewolną sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l kons. 12 w Słomce położonej, wedle wyk. hip. 12 księgi gruntowej gminy Słomka, Józefa Suwary własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 1820 zł. a zakład 182 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny są w tutejszej registraturze do przejrzenia wyłożone.

Bochnia, dnia 18 lipca 1882.

L 6581. (6624 2—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Białej odbywać się będzie w dniu: 30 października i 30 listopada 1882, o godzinie 10 przed południem, celem zaspokojenia wierzytelności małżonków Józefy i Wawrzyńca Sablików w ilości 100 zł. z pn. przymusowa sprzedaż połowy realnośyi pod l. 20 w Kozach w powiecie Bialskim położonej, Andrzeja Skoczylasa własnością będącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 606 zł 85 ct. poniżej której realność ta na poowyższych terminach sprzedaną nie będzie. Wadyum wyno-i 60 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminem nieotrzymali ustanowiony adwokat tutejszy dr. Ehrler. Biała, dnia 25 sierpnia 1882.

L. 7009. (6951 2—3)

C. k Sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że dnia 27 października, 28 listopada i 29 grudnia 1882 roku, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż połowy realności pod Nk. 132 w Judaszówce położonej, Michała Krzemińskiego własnej, w sprawie Chaniny Schlangera pto. 800 złr. na 260 zł. oszacowanej Zakład wynosi 26 złr.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk, 2 września 1882.

L. 5929. (6947 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu wiadomem czyni, że dnia 22 grudnia 1882 o godzinie 10 rano. odbędzie się w sądzie publiczna przymusowa sprzedaż pół morga gruntu, do realności ld. 145 w Jarosławiu, leżajskie przedmieście należącego, Bazylego Liśkiewicza własnego celem zaspokojenia pretensyi Jana Skarbka w kwocie 100 zł w. a z pn

Na terminie tym jako trzecim, grunt za lub wyżej a nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedany będzie.

Cena szacunkowa 200 zł., wadyum 20 zł. w. a.

Akt opisania i oszacowania, tudzież warunki licytacyjne mogą być przejrzane w registraturze.

Jarosław 6 września 1882.

L. 2690. (6927 2—3)

W dniach 24 listopada, 20 grudnia 1882 i 12 stycznia 1883 przedsięweźmie sąd tut. publiczną sprzedaż domu pod l. 95 w Cwikowie do nieobjętej spuścizny Jakóba Urbana i do Apolonii Urban należącego celem zapłacenia wierzetelności Berischa Löwi w kwocie 75 zł. 3 ct.

Cena wywołania 50 zł. wadyum

C. k. sąd powiatowy

Dąbrowa dnia 31 marca 1881.

Zl 440 (6637 2—3)

Vom Winniker k. k. Bezirksgerichte wird kundgemacht, daß zur Hereinbringung der der Hene Jakobsohn aus Lemberg gebührenden Summe pr. 100 fl. ö. W. sNG. die dem Michael Kot gehörige sub Nr. 4 in Lesienice gelegenen Realität den 31 Oktober, den 30 November und den 29 Dezember 1882 hiergerichts im Exekutionswege wird veräußert werden

Der Ausrufspreis beträgt 83 fl. 50 kr. ö. W. Das Vadium 10 prc. Nähere Bedingungen, sowie der Tabularextrakt können hg. eingelesen werden

K. k. Bezirks-Gericht.

Winniki, am 17 März 1882.

Zl. 5113. (6890 2—3)

Vom k. k. Bezirks-Gerichte wird kundgemacht, daß zur Hereinbringung des dem Gustav Niessner schuldigen Betrages 275 fl die exekutive öffentliche Versteigerung der dem Getzel Stiller gehörigen CN. 49 in Żołynia gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden Realität am 14 November, 15 Dezember 1882 und 15 Jänner 1883 jedesmal um 10 Uhr Vormittags vorgenommen werden wird. Der Schätzungswerth beträgt 775 fl. Das Vadium 80 fl.

Die übrigen Bedingnisse können hg. eingesehen werden.

Łańcut, am 14 September 1882

L. 6418. (6905 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Czortkowie rozpisuje na zaspokojenie pretensyi Szymona Gettera w kwocie 40 złr. a. w. z pn. publiczną przymusową sprzedaż realności pod l. k. 4 w Starym Czortkowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej dłużników Pałahny Adamczuk i Michała Opackiego własnej wyznaczając w tym celu trzy termina na dzień 9 listopada i 7 grudnia 1882, tudzież 16 stycznia 1883 w zabudowaniu sądowem zawsze o godzinie 10 przedpołudniem z tem do mieszczeniem, że realność ta dopiero przy trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej 70 zł. a. w. sprzedaną zostanie. Zakład wynosi 7 złr. a w. Kuratorem niewiadomych wierzycieli tutejszy adw. dr. Czcurkowski. Reszta warunków w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Czortków dnia 9 sierpnia 1892.

L 5769. (6860 2—3)

W Brodzkim c. k. sądzie powiatowym odbędzie się celem zaspokojenia funduszu indemnizacyjnego pto 17 złr. 20 ct. z pn. przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. konsk. 343 tabul 218 w Brodach położonej do spadkobierców Lei Fuhr zam. Schaffler należącej a to: Leisora Mortka Schaffler, stowarzyszenia psalmistów „Chevre Thulem", Wolfa Sturmbach i Chaima Weinstocka w dwu terminach 3 listopada i 4 grudnia 1882, zawsze o 10 godzinie rano z tem, że realność ta tylko wyżej lub za cenę szacunkową 38 złr. 40 ct. w. a. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 4 złr.

O czem interesentów oraz Arona Galatza jako z życia i miejsca pobytu niewiadomego oraz też wszystkich tych, którzyby po dniu 23 września 1881 (jako dniu wydania wyciągu hipotecznego) na realności sprzedać się mającej prawo hipoteki uzyskali, nareście wszystkich, tych którymby uchwała licytacyjna z jakiegobądźkolwiek powodu na czas doręczoną być nie mogła do rąk ustanowionego kuratora w osobie adwokata dr. Maurycego Brauna z Brodów i niniejszym edyktem zawiadamiam.

Brody, 26 czerwca 1882.

L. 15968. (6914 —3)

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu Nowosądecka rozpisuje niniejszem licytacyę na wydzierżawienie podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgu dzierżawnym Limanowskim z ceną wywołania 1648 złr. a. w. na jeden rok 1883, lub na czas od 1 stycznia 1883 do końca grudnia 1883 z milczącem odnowieniem na dalszy drugi i trzeci rok 1884 i 1885, lub bezwarunkowo na 3 lata 1883, 1884 i 1885.

Licytacya odbędzie się w c k. powiatowej Dyrekcyi skarbu Nowosądeckiej dnia 6 listopada 1882 o godzinie 8mej rano.

Oferty pisemne zaopatrzone 10 prc wadyum należycie opieczętowane muszą być wniesione tylko najdalej do 8mej godziny przed południem na dniu ustnej licytacyi

Resztę warunków można przejrzeć w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu, lub w c. k. Nadzorach straży skarbowej Nowosądeckiego powiatu skarbowego.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Nowy Sącz dnia 1 października 1882.

L. 3629. (6949 2—3)

Dnia 23 października 1882 o godzinie 9 rano przymusowo sprzedaną będzie realność pod Nk 47 rep. 318 w Żołyni położona, Jana Dołęgi własna, na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredyt. włościańskiego we Lwowie w ilości 20 rat po 9 złr. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 300 złr. w. a., wadyum 30 złr. w. a.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Łańcut, dnia 5 czerwca 1882.

L. 4035. (6940 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Monasterzyskach uwiadamia, że w celu zaspokojenia resztującej pretensyi Abrahama Margulesa w kwocie 51 złr a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 13 listopada, 14 grudnia 1882 i 15 stycznia 1883, zawsze o godzinie 9 z rana przymusowa licytacya realności Anny Piechota własnej w Paźnikach pod l. k. 6 położonej.

Cena wywołania 695 złr. a w.

Akt zajęcia i oszacowania tudzież reszta warunków są do przejrzenia w tut. registraturze.

Monasterzyska, 29 sierpnia 1882.

L 9377. (6943 2—3)

W dniu 19 października i 16 listopada 1882, o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności wyk hip. l. 19 i 25 w nowej księdze gruntowej dla gminy Mrozowice objętych, Józefa Kmezko własnych w Mrozowicach położonych, tudzież realności wyk. hip. l. 94 w nowej księdze gruntowej dla gminy Mrozowiec objętej, Jurka Zanadzkiego własnej, w Mrozowicach położonej, w sprawie Jaworskiej powiatowej kasy pożyczkowej przeciw Jurkowi Zawadzkiemu i Józefie Kmezko o 150 złr. w. a z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 1145 złr. w. a., wadyum 115 złr.

Przy pierwszych dwóch terminach realności te tylko za cenę wywołania sprzedane będę.

Gdyby jednak ceny wywołania na terminach powyższych nikt nie ofiarował, natenczas odbędzie się termin celem ułożenia ułatwiających warunków sprzedaży na dzień 12 grudnia 1882 o godzinie 10 rano i na takowej wzywa się wszystkich wierzycieli hipotecznych, z tem że nie-jawiący się za przystępujących do wniosków większości wierzycieli uważani będą.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Z C. k Sądu powiatowego m. d.

Sambor dnia 28 sierpnia 1882.

L. 16033. (6952 2—3)

Wykaz C.

wydzierżawić się mającego prawa poboru podatku konsumcyjnego do rzezi bydła i wyrębywania mięsa w niżej poszczególnionych okręgach dzierżawnych z przynależnemi do tych miejscowościami na czas od 1 stycznia 1883 do końca grudnia 1883, z prawem milczącego przedłużenia tej dzierżawy na dalsze dwa lata to jest: do końca grudnia 1885 lub bezwarunkowo na trzy lata to jest od 1 stycznia 1883 do 31 grudnia 1885.

Okręg dzierżawny	Podatek konsumcyjny ma się pobierać wedłuǵ taryfy	Wydzierżawić się mający podatek konsumcyjny od	Cena wywołania czyli roczny czynsz		Wadyum ma być złożone w kwocie		Rok miesiąc i dzień odbyć się mającej licytacyi	Władza i miejsce gdzie licytacya odbywać się będzie
			złr.	ct	złr.	ct.		
Brody	I III	mięsa	20800	—	2080	—	d. 20, d. 19, dnia 18, października 1882 od godziny 8 rano do 2 po południu	w c. k. powiatowej Dyrekcyi Skarbu w Brodach
Gliniany	III	mięsa	3131	31	313	50		
Busk	III	mięsa	2500	60	250	—		
Przemyślany	III	mięsa	3411	78	341	50		
Podkamień	III	mięsa	1616	—	162	—		

C. k powiatowa Dyrekcya Skarbu

Brody, dnia 2 października 1882.

L. 13716. (6913 3—3)

Celem wydzierżawienia poboru podatku konsumcyjnego od mięsa tudzież wina i moszczu w okręgach dzierżawnych niżej poszczególnionych na czas od 1 stycznia do końca grudnia 1883 lub też do końca grudnia 1884 lub 1885, odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Samborze w dniach niżej oznaczonych publiczna licytacya.

Ceny wywołania rocznego czynszu są niżej wyrażone.

Wadyum składać się mające wynosi 10pr. ceny wywołania. Oferty pisemne zaopatrzone w wadyum winny być wniesione do godziny rozpoczęcia licytacyi dotyczącego przedmiotu dzierżawy do rąk Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Samborze.

Bliższe warunki licytacyi mogą być przejrzane w c k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Samborze i w Nadzorach straży skarbowej w Samborze, Stryju, Drohobyczu, Turce i w Rudkach.

Liczba porz.	Okręg dzierżawny	Klasa taryfy	Cena wywołania rocznego czynszu				Licytacya odbędzie się od godziny 8 rano do 2 po południu w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Samborze.
			od mięsa		od wina		
			złr.	ct.	złr.	ct.	
1	Drohobycz	II	40.000	—	—	—	24 października 1882
2	Komarno	III	—	—	1612	—	25 października 1882
3	Starasol	III	2305	—	—	—	25 października 1882
4	Turka z Borynią Siankami i Wysockiem wyżnem	III	2500	—	—	—	26 października 1882

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu

Sambor, dnia 4 października 1882.

L. 26421. (6836 3—3)

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa i wina, począwszy od 1 stycznia 1883 do 31 grudnia 1885 z zastrzeżeniem wypowiedzenia dzierżawy przed upływem ostatnich 2 lat, lub bez tego zastrzeżenia, odbędzie się publiczna licytacya wedle następującego przeglądu.

L. porząd.	Dla okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawy	Oznaczenie klasy taryfy	Cena wywołania		Licytacya odbędzie się	
				złr.	ct.	w dniu i godzinie	w
1	Zaleszczyki	wino	C. poz. 1—3	392	—	25 października 1882 od 9 do 12 godziny przed południem	c. k. powiatowej Dyrekcyi Skarbu w Kołomyi
2	Nadwórna	wino	C. poz. 1—3	110	—	25 października 1882 od 3 do 5 godziny po południu	
3	Śniatyn	wino	C. poz. 1—3	780	—	dtto	

Jako wadyum składa się 10 pr. ceny wywołania.

Oferty pisemne, w wadyum zaopatrzone, należy do drugiej godziny po południu dniem przed ustną licytacyą do rąk Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi Skarbu w Kołomyi wnieść.

Wykaz miejscowości, należących do pojedynczych okręgów dzierżawnych znajduje się do przejrzenia w c. k. powiatowej Dyrekcyi Skarbu, jako też w kancelaryi dotyczącego c. k. nadzoru straży Skarbowej

Bliższe warunki licytacyi mogą być przejrzane w c. k powiatowej Dyrekcyi Skarbu.

C. k. powiatowa Dyrekcya Skarbu

W Kołomyi, dnia 28 września 1882

L. 11568. (6925 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. zawiadamia, że w celu wydobycia kwoty 274 złr. 52 ct. z pn. na rzecz zakładu kredyt. włośc. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 12 w Pasiecznej położonej w wykazie hip. 167 na dłużnika Semana Semkowego zapisanej, w tusądowem zabudowaniu w trzech terminach a to: dnia 30 października, dnia 13 listopada i dnia 30 listopada 1882 o 10 rano, z tem, że takowa przy dwóch pierwszych terminach, tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 600 zł., przy trzecim i niżej takowej sprzedaną zostanie. Zakład wynosi 60 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Wurzel

Stanisławów, 14 lipca 1882.

L. 6581. (6924 3—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy oznajmia, że w sprawie tutejszej kasy oszczędności przeciw masie Piotra Wajdowicza o 210 złr. z pn. 23 października, licytacya realności l. 39 i 40¼ poniżej ocenienia przedsięwziętą zostanie. Cena wywołania 5196 złr. w a. wadyum 260 fl. w. a., reszta warunków może być w registraturze przejrzaną. Stanisławów, 16 września 1882.

L. 3129. (6907 3—3)

W dniach 26 października, 23 listopada, 14 grudnia 1882 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym przymusowa licytacyjna sprzedaż połowy realności Bazylego Horodyskiego pod 32 st. 69 n. w Krynicy, powiecie stanowiska Drohobyckiego położonej, na zaspokojenie wierzytelności Semiona Mościcki go pto. 116 złr., która połowa realności na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 1365 złr., wadyum 136 złr. 50 ct.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Karol Schmied z Medenic.

Medenice, dnia 16 lipca 1882.

L. 6816. (6623 3—3)

C k. Sąd powiatowy w Białej ogłasza niniejszem, iż przymusowa sprzedaż realności pod l. 121 w Międzybrodziu lipnickiem położonej Pawła Stwory własnosnością będącej rezolucyą z dnia 5 kwietnia 1882 w celu zaspokojenia wierzytelności Henryka Borgera w kwocie 272 złr. 89 ct. w. a. z przynależytościami rozpisana w dniu 25 października 1882 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym pod warunkami w edykcie z powyższej daty objętemi z tą zmianą, iż realność ta także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Biała, dnia 12 sierpnia 1882.

L. 7360. (6904 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Czortkowie wyznacza celem sprzedaży realności pod l. k. 129 w Czortkowie położonej, wedle Dom. V pag. 212 n. 10 haer Ludwika Andlera własnej, ku zaspokojeniu pretensyi Banku hipotecznego w kwotach 113 złr. 40 ct. 113 złr. 40 ct. i 1591 złr. 8 ct. z pn pod warunkami tus. uchwałą z 25 lutego 1882 l. 1932 określonemi w numerach 93, 94 i 95 „Gazety Lwowskiej“ z roku 1882 ogłoszonemi z ograniczeniem jednak zakładu na 5 prc. ceny szacunkowej t. j. na 455 złr. w. a. termin na dzień 26 października 1882 o godzinie 10 przed południem, na którym rzeczona realność za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

C. k Sąd powiatowy.

Czortków, 14 sierpnia 1882.

Księgi gruntowe.

L. 14837- (6792 1—3)

Sąd krajowy wyższy w krakowie podaje do wiadomości, że dla posiadłości tabularnych dworskich) następujących:

I. Siedleszczany w gminie katastralnej Siedleszczany, w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu;

Wola bliższa przyległość do Łańcuta; w gminie katastralnej Wola bliższa albo mała, w okręgu sądu powiatowego w Łańcucie.

II. Brzyczyna dolna część, Brzyczyna dolna część, i Brzyczyna dolna część, Ujejszczyzna, w gmini kastralnej Brzyczyna dolna;

Kopań, Konary, Zielona, w gminie katastralnej Konary, w okręgu sądu powiatowego w Skawinie;

Sukmanie, przyległość do dobr Olszyny, w gminie katastralnej Sukmanie w okręgu sądu powiatowego w Wojniczu:

Babice, w gminie katastralnej Babice;

Wygiełzów, w gminie katastralnej Wygiełzów, w okręgu sądu powiatowego w Chrzanowie;

Zwierzyniec z Półwsiem, w gminie katastralnej Zwierzyniec, okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Krakowie.

III. Limanowa, w gminie katastralnej Limanowa;

Pisarzowa, w gminie katastralnej Pisarzowa, w okręgu sądu powiatowego w Limanowy.

Jastrzębia, w gminie katastralnej Jastrzębia, w okręgu sądu powiatowego w Ciężkowicach położonych; otwarto nowe wykazy tabularne, i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z 9go listopada 1880, l. 14 050 do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomosci wymienionemi wykazami tabularnemi objętych, upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych nowych wykazach tabularnych uskuteczinonego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych ażeby swe zarzuty do dnia 1 maja 1883 włącznie, a mianowicie:

co do wykazów tabularnych ad I. oznaczonych, do sądu obwodowego w Rzeszowie; co do wykazów tabularnych ad II, do sądu krajowego w Krakowie; wreszcie co do wykazów tabularnych ad III, do sądu obwodowego w Nowym Sączu zgłosili; gdyż inaczej, wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym

Kraków, 30 sierpnia 1882.

L 12866. (6612 3—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla posiadłości tabularnych (dworskich):

I. Łapanów cum praedio Wymysłów, w gminie katastralnej Łapanów, w okręgu sądu powiatowego w Wiśniczu;

Komorniki, Komorniki górne, Włodkowskie czyli Zarębki, w gminie katastralnej Komorniki, w okręgu sądu Sądu powiatowego w Dobczycach;

II. Bobowa w gminie katastralnej Bobowa, w okręgu sądu powiatowego w Ciężkowicach;

Rdzawka przyległość do Rabki, w gminie katastralnej Rdzawka,

Sieniawa w gminie katastralnej Sieniawa,

Dział w gminie katastralnej Dział,

Pieniążkowice w gminie katastralnej Pieniążkowice, w okręgu sądu powiatowego w Nowym Targu;

Jodłownik w gminie katastralnej Jodłownik, w okręgu Sądu powiatowego w Limanowy;

Przegonina vel Przegonica z przyległością Dragaszów, w gminie katastralnej Dragaszowa, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

III. Skrzyszów przyległość do Tarnowa, w gminie katastralnej Skrzyszów, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie;

położonych otwarto nowe wykazy tabularne i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z 24 marca 1881 l. 2052 do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionemi wykazami tabularnemi objętych, upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu, w wyrażonych w kazach tabularnych uskutecznionego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych ażeby swe zarzuty do dnia 30 kwietnia 1883 włącznie, a mianowicie co do wykazów tabularnych ad I. oznaczonych do Sądu krajowego w Krakowie;

ad II do sądu obwodowego w Nowym Sączu;

ad III do Sądu obwodowego w Tarnowie; zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków, 16 sierpnia 1882.

L 3208. (6985)

C. k. komisya przy c. k. sądzie powiatowym w Wojniłowie zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Przewoziec dnia 19 października 1882 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają obwieszczenia w urzędach gminnych

Wojniłów, dnia 8 października 1882.

L. 5862. (6976)

Akta założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnych Rudniki składa się do przejrzenia w sądzie tutejszym.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania mogą być wnoszone do dnia 20 października.

C. k. sąd powiatowy

Podhajce d. 15 września 1882.

L. 386. (6964)

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c k. sądu obwodowego w Przemyślu oznajmia, że dochodzenia celem założenia księgi hipote znej dla gmin katastralnych Klimkówka i Głębokie powiat Rymanów, na miejscu w Klimkówce dnia 18 października 1882, a następnie w Głębokiem rozpocznie.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Przemyśl, dnia 6 października 1882.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 4533. (6908 3—3)

C. k sąd powiatowy w Rymanowie powiadamia Berla Grünspana z miejsca pobytu niewiadomego, że Izaak Katz wniósł przeciw niemu na dniu 5 września 1882 dl. 4633 pozew o zapłacenie 42 zł. 32 ct. a. w. na który to do rozprawy termin na dzień 10 października 1882, na 8mą godzinę przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce obecnego pobytu Berla Grünspana wiadome nie jest, przeto ustanowił dla niego sąd kuratora w osobie Izaaka Halperna i wzywa Berla Grünspana, ażeby temuż kuratorowi potrzebne informacye przed terminem udzielił, lub sobie innego obrońcę wybrał i o wyborze sąd tutejszy uwiadomił, ileże inaczej skutki przez zaniedbanie wynikłe sam sobie przypisze.

Rymanów, 13 września 1882.

L. 25865. (6933 3—3)

Władysław Janiszewski reskryptem wysokiego c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 22 czerwca 1882 l. 9833 notaryuszem w Bolechowie mianowany złożył d. 3 października 1882 przysięgę służbową i może urzędowanie swe rozpocząć.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 6 października 1882.

L. 6702. (6746 3—3)

Złoczowski c. k sąd obwodowy ustanawia dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Breindli Hammer zamężnej Halpern, Jenty Hammer zamężnej Glanz i Hersza Hammera względnie dla tychże z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców w celu doręczenia im uchwały tabularnej z dnia 27 marca 1882 l. 2174, którą na podstawie duplikatu dekretu dziedziczenia po Bermanie Hammer z dnia 25 stycznia 1860 l. 406 i kontraktu kupna i sprzedaży z daty Złoczów 29 września 1871 zawartego między Herszem Ehrenpreis jako pującym a Zallel, Itte i Jente Hammerami jako przedającymi, zaintabulowanie prawa własności do ⅚ części i przypadłych na sprzedających w spadku po niegdyś Bernanie Hammer z połowy realności pod l. sp, 169 w Złoczowie położonej dotąd wedle księgi głównej VIII. str. 70 l. wł. 3 na Bermana Hammera zapisanej (osobne ciało tabularne stanowiącej) na rzecz Hersza Ehrenpreisa dozwolono, kuratorem adwokata Dr. Mijakowskiego, temuż rzeczoną uchwałę imieniem kurandów doręcza, i o tem wymienionych kurandów niniejszym zawiadamia.

Złoczów, dnia 2 września 1882.

L. 38393. (6735 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejski deleg. Sek. I. we Lwowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznaną Rózię Ródkiewiczową, że celem doręczenia jej t. s. uchwały z dnia 6 lutego 1882 l. 4804 w sprawie egzekucyjnej M. Karmel przeciw Helenie Holzer pto 220 zł. w. a. z pn. adw. Dr. Jamiński kuratorem, adw. Dr. Rares zaś tegoż zastępcą ustanowiony został.

Wzywa się zatem Różę Ródkiewiczową by w należytym czasie się zgłosiła i potrzebne środki prawne ustanowionemu kuratorowi udzieliła lub innego zastępcę sobie obrała, gdyż wynikające złe skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

We Lwowie dnia 8 sierpnia 1882.

L. 19967. (6850 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia Antoninę Knollową, niewiadomą z miejsca pobytu, że ustanowił na jej koszt i niebezpieczeństwo dla niej w sprawie Towarzystwa Zaliczkowego Krakowskiego przeciw Antoninie Knollowej pto 247 zł. 86 ct w. a. z pn. w celu wręczenia jej uchwały z 30 czerwca 1882 l. 14219 i następnie w tej sprawie zapaść mających uchwał kuratorem ad actum adw. dra Schoena z substytucyą adw. dra Władysława Wilkosza.

Kraków, 7 września 1882.

L. 9102. (6879)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 8 sierpnia 1882 wykreśloną została z rejestru handlowego dla firm spółkowych firma „Erste Przemyśler Spiritus Raffinerie, Rumet Liqueur Fabrik Maks Kohn et Cie.

Przemyśl, 16 sierpnia 1882.

L. 58102. (6956 2—3)

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że zarządzona reskryptem wys. c. k. Ministerstwa handlu z dnia 14 września 1882 l. 28674 reambulacya kolei transwersalnej na przestrzeni Stanisławów - Husiatyn rozpocznie się na dniu 30go października r b. w Stanisławowie i trwać będzie bez przerwy aż do zupełnego ukończenia.

Wykazy gruntów, które pod kolej zajęte być mają, wyłożone będą z dotyczącemi planami w urzędach gminnych i w przedło żonych obszarów dworskich u Chryplinie i Mykietyńcach powiatu Stanisławowskiego; Tyśmienicy, Kłubowcach, Pałachiczu, Ostrynie, Oleszowie i Niżniowie z Antonówką powiatu Tłumackiego; Bobrownikach, Ladzkiem Komorówce, Lazarówce, Korościatynie, Wycznikach, Manasterzyskach, Folwarkach, Berezówce, Czechowie, Słobódzce dolnej, Bertnikach, Wierzbiatynie, Jezierzanach, Nagorzance, Buczaczu, Podzameczku, Podlesiu, Medwedowcach, Pyszkowcach, Trybuchowcach, powiatu Buczackiego; Słobódzce, Dzurynie, Białobożnicy, Kalinowszczyźnie. Białej i Czortkowie z Wygnanką powiatu Czortkowskiego; a nareszcie w Hadyńkowcach, Oryszkowcach, Kotówce, Kopyczyńcach, Kociubińcach, Krogulcu, Wasylkowcach, Czabarówce, i Husiatynie powiatu Husiatyńskiego, przez 14 dni do publicznego przejrzenia i ogłoszone też będą w każdej gminie termina, w których komisya czynność swoją sprawować będzie.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu wniesione być mogą przeciągu dni 14 w właściwem c. k. Starostwie lub też przy komisyi na miejscu.

Zarzuty spóźnione nie będą uwzględnione

Z c. k. k. Namiestnictwa

Lwów 3 października 1882.

L. 6697. (6805 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie wzywa Naćkę Jurczakowę aby do jednego roku, do spadku po zmarłej w Desznie 29 września 1880 Annie Jurczakowej się zgłosiła, gdyż w przeciwnym razie postępowanie spadkowe z kuratorem Iwanem Burdciszem przeprowadzone będzie.

Rymanów, dnia 26 sierpnia 1882.

L. 9684. (6793 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomych Sarę Liebman i Sprince Liebman jako spadkobierczynie zmarłego Simche Liebmana współspadkobiercy Sary Igel, iż tymże ustanowiono z powodu posby Abrahama Mantla i Abrahama Dampf de praes. 21 lipca 1881 l. 8135 o intabulacyę prawa własności do realności w Przemyślu pod lk. 163 położonej na imie Sprincy Igel zaintabulowanej, kuratora w osub.e p. adw. Dr. Łuzeckiego doręczając temuż dla nich przeznaczony duplikat i tryplikat dekretu dziedzictwa po Sprincy Igel, przez magistrat król. miasta Przemyśla dnia 13 sierpnia 1853 l. 2502 wydany.

Przemyśl, 13 września 1882.

L. 3569. (6886 2—2)

C. k. sąd miejsko-delegowany ogłasza, że do tegoż sądu wniósł Jan Wadowski przeciw Janowi Kałuża, Maryannie Kałużowej i niewiadomemu z miejsca pobytu Franciszkowi Pytlowi zarzuty o uchylenie wypowiedzenia dzierżawy gruntu w Tłuczani górnej z dnia 12 lipca 1882 l 2104 na które to zarzuty wyznaczono termin na dzień 27 listopada 1882 o godz. 9 rano do wniesienia obrony.

Dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Franciszka Pytla został adw. Dr. Loria kuratorem mianowany.

Wzywa się zatem Franciszka Pytla, aby do swej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi do-tarczył, lub też innego zastępcę sobie obrał, i tegoż sądowi wymienił, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisze.

Wadowice, d. 19 września 1882.

L. 22097. (6919 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Lipińskiego, iż na żądanie Towarzystwa wzajemnego kredytu zarejestrowanego Stowarzyszenia z ograniczoną odpowiedzialnością uchwałą z dnia 29 września 1882 l. 22097 wydano nakaz zapłaty polecający Ludwikowi Lipińskiemu, aby zaskarżoną kwotę 985 zł. w w. a z pn. powodowemu Towarzystwu w dniach 3 zapłacił, lub w tymże czasie wniósł zarzuty, i że egzemplarz nakazu zapłaty dla niego przeznaczony, został doręczony adw. dr. L o, jako kuratorowi ad actum dla niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Lipińskiego.

Kraków dnia 29 września 1882.

L. 10112. (6962 1—3)

Zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomego Izaaka Tratnera, iż w sporze usttuym Wiktoryi Hołdowej przeciw Izaakowi Trattnerowi o własność i oddanie w posiadanie parceli gruntu l. katas 355,1 w Moszczenicy ustanowiono dlań kuratorem adw. Dr. Zaykowskiego i wyznaczono termin do dupliki na 3 listopada 1882

Wzywa się go zatem, aby u tanowionemu dlań kuratorowi środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sądowi wskazał.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice, 13 września 1882.

L. 40538. (6987 1—3)

Sąd krajowy cywilny we Lwowie zawiadamia niniejszem niewiadomych z życia i miejsca pobytu Sarę Schütz że dnia 12 września 1882 l. 40538 wniesioną została przeciw niej prośba przez współwłaścicieli realności l. 134 3/4 o wykreślenie prenotacyi uskutecznionej na jej rzecz co do sumy 100 hollenderskich w stanie biernym sumy 3230 złp. na realności l. 134 3/4 i że dla obrony praw na terminie dnia 25 października 1882 adw. Dr. Pająk kuratorem ustanowiony został

Poleca się przeto, aby temu kuratorowi odpowiednich dokumentów udzieliła, albo sądowi o ustanowieniu innego zastępcy doniosła, w przeciwnym bowiem razie sprawa cała z tymże kuratorem przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu krajowego,

Lwów, dnia 23 września 1882

L. 2667. (6975 1—3)

Zawiadamia się nieznanego z życia i miejsca pobytu Leizora Pfefferbauma, że celem doręczenia mu uchwały tabularnej z dnia 15 grudnia 1879 l. 6573 ustanowiono dlań kuratorem Władysława Manasterskiego c. k. notaryusza w Mikołajowie i temuż uchwałę tę doręczono.

Wzywa się go zatem o podanie kuratorowi środków obrony lub o zamianowanie innego zastępcy, gdyż skutki z zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k sądu powiatowego.

Mikołajów, 22 kwietnia 1782

L. 2988. (6974 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Lutowiskach zawiadamia z miejs a pobytu i z nazwiska nieznanych spadkobierców ś. p. Wasyla Celucha z Chmiela, iż w sprawie nieletniej Kasi Celuch przeciw 1-żącej masie spadkowej s p. Wasyla Celucha o oddanie w posiadanie połowy realności pod nk 41 w Chmielu ustanowiono kuratorem ad actum. dla rzeczonej masy Iwana Hudanicza z Chmiela do którego spadkobiercy celem obrony praw swych zgłosić się lub innego pełnomocnika ustanowić mają.

Lutowiska, dnia 28 sierpnia 1882.

Upadłości.

L. 5538. (6900 3—3)

C k. sąd obwodowy w Złoczowie otwiera niniejszem konkurs na wszelki gdziekolwiek się znajdujący ruchomy jakoteż i na nieruchomy w krajach, w których obowiązuje ust. konk. z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 Dz. p. p. położony majątek Gedalego Kremnitzel, negocyanta w Złoczowie.

Kierownictwo tego konkursu poruczamy c. k. adjunktowi sądowemu Podlaszeckiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawiamy p. adw. Dr Heynego w Złoczowie wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy, i tegoż zastępcy, i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznaczamy termin na dzień 16 października 1882, o godzinie 11 przed południem u komisarza konkursowego odbyć się mający.

Ktokolwiek chce wystąpić z pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej jako wierzyciel konkursowy, powinien takową chociażby o nią spór był w toku, zgłosić w tym c k. sądzie obwodowym wedle przepisu ust. konk. pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 30 listopada 1882, i podać ją na terminie na dzień 16 stycznia 1883 o godzinie 11 przed południem u komisarza konkursowego wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału, wierzycieli, i inne osoby posiadające ich zaufanie.

Na terminie tym ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Złoczów, 30 września 1882.

L. 12538. (6961 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Mojżesza Pohorylles z Husiatyna a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdywał, a na majątek nieruchomy o tyle o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje. Komisarzem konkursowym ustanawia się c. k sędziego powiatowego w Husiatynie, a tymczasowym z rządcą masy p. Abrama Czoban w Husiatynie.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 20 października 1882 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzyci-li

C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swe pretensye przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdywał do dnia 30 listopada 1882 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacyi konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 15 grudnia 1882 o godzinie 10 z rana w biurze komisarza konkursowego w Husiatynie, oznaczonym wywierzytelnili, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają

Wierzycieli, którzy w Husiatynie lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Husiatynie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“. Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem termin do układów z wierzycielami.

Tarnów, dnia 8 października 1882.

L. 30481. (6988 1—3)

Podaję do wiadomości wierzycieli masy rozbiorowej Władysława Kaczanowskiego że do wyboru zawiadowcy masy i tegoż substytuta tudzież wyboru wydziału wierzycieli nowy termin na dzień 23 października 1882 o godz 11 przed południem wyznaczam, na którym wszyscy wierzyciele Władysława Kaczanowskiego stanąć i u komisarza konkursowego Radcy Vrabetza zgłosić się mają.

Lwów, dnia 5 października 1882

Radca c. k. sądu krajowego jako komisarz konkursowy

Vrabetz.

Doniesienia prywatne.

Dr. Ludwik Łubiński

adwokat we Lwowie

przeniósł biuro swoje do domu pod l. 22 przy ul. Jagiellońskiej.

(6997 1—2)

Magister farmacyi

poszukuje **kondycyi** *albo* **dzierżawy APTEKI.** *Bliższej wiadomości udzieli Feliks Walczak w Tarnowie.*

(7015)

Zakład pomologiczny

w Litatynie

poczta **Brzeżany**

ogłasza sprzedaż **drzew owocowych** w najszlachetniejszych gatunkach, których ceny — jako to: Szczepy wybornych gatunków **jabłek** sztuk 60, **gruszek** sztuk 20, **reglot** sztuk 20, **czereszeń** sztuk 40, — **razem 140 sztuk** za sumę pięćdziesiąt guldenów w. a. Połowa tychże 25 złr. Transport do kupującego należy. Szczepy trzyletnie, czereśnie zaś duże po 3, 4, i 5 łokci wysokie, służą do obsadzenia sadów. — Zakład ma także drzewka **kasztanów** krajowych dwuletnich sztuka po 15 cnt.

(6121 4—4)

L. 8012. (6993)

Obwieszczenie.

Gdy mandaty delegatów do **Ogólnego Zgromadzenia Galicyjskiego Towarzystwa Kredytowego ziemskiego,** wybranych na mocy ordynacyi wyborczej z dnia 25 sierpnia 1876 do l. 34900, ustały, przeto w skutek polecenia wysokiej Rady nadzorczej z dnia 13 września 1882 r. do l. 187 rozpisują się niniejszem **wybory sześdziesięciu sześciu delegatów** i tyluż zastępców na lat sześć wybrać się mających, które odbędą się pod kierunkiem Wydziałów okręgowych, podług okręgów wyborczych, stosownie do ordynacyi wyborczej **na dniu 10 listopada b. r.**

Wzywa się zatem Panów właścicieli dóbr tabularnych Królestwa Galicyi i Lodomeryi, tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego, aby zaopatrzyli się zawczasu u dotyczących Wydziałów okręgowych w karty legitymacyjne, na podstawie spisów wyborców tamże wyłożonych.

W razie zachodzącej potrzeby, wniesione być mają przed Wydziały okręgowe reklamacye uzasadnione, najdalej do ośm dni przed terminem do wyborów oznaczonych. które to Wydziały do rektyfikowania spisów wyborców i załatwienia reklamacyi według §. 7 ordynacyi są upoważnione.

Z Rady Dyrekcyi Galic. Towarz kred. ziemsk.

We Lwowie, d. 7 października 1882.

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.

Akcyjnego Banku Hipotecznego

kupuje i sprzedaje

wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszemi

5% LISTY HIPOTECZNE,

jako też

5% Premiowane Listy hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych pupilarnych kaucyi małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya, — **są w tymże kantorze do nabycia.**

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym bez doliczenia prowizyi.

(67 9 3—?)

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI

Porcelany, Szkła i towarów mięszanych

We Lwowie, ulica Trybunalska l. 6.

Założony w roku 1845.

poleca: **Zapałki szwedzkie**

1 pakiet zawierający 10 pudełeczek 7 centów

Postumenciki stołowe do szwedzkich zapałek, sztuka po 25 cnt., 30 cnt. 70 cnt. i wyżej.

Wykławacze do zębów zwykłe, 100 wiązanek 50 centów, zaś lepsze 1 wiązanka 5 centów.

Piramidki na zwykłe siarniki z gliny, po 15 cnt. i po 20 cnt.
dtto. z porcelany po 25 cnt, 30 cnt., 50 cnt. i wyżej.

Popielniczki do cygar z porcelany, terakoty, majoliki w obfitym wyborze.

NAUKA
Rachunkowości państwowej

dla spraw austro-węgierskiej

Monarchii

w polskiem wydaniu

Teodora Kulczyckiego

ces. król. radcy rachunk. i docenta uniwersytetu lwowskiego (6935 1—1·)

do nabycia (po 4 złr) u wydawcy, albo w biurze Dyrekcyi galicyjskiej kasy zaliczkowej we Lwowie. Rynek l 17.

Kawa

w najprzedniejszych gatunkach, czysta, silna, niefarbowana, aromatyczna

nowego zbioru

w pakietach zawierających $4^3/_4$ kilo netto, przesyłka pocztą za pobraniem do wszystkich miejscowości w Austro-Węgrach.

Od 1go kila netto

cło opłacone i franco

Perłowa Ceylon, najwyborn., brunat	zł. 1.98
Perłowa Manilla, wyborna, jasna. .	zł. 1.65
Ceylon prima, brunatna	zł. 1.70
Mocca, afrykańska, najlepsza . . .	zł. 1.54
Mocca, prawdziwa arabska	zł. 1.84
Cuba, wielko-ziarnista, ciemno zielona	zł. 1.80
Menado, złoto-żółta, wyśmienita . .	zł. 1.60
Domingo, najwyborniejsza	zł. 1.50
Jawa, wyśmienita, jasno zielona . .	zł. 1.44
Santos, silna, najlepsza	zł. 1.36
Rio, silna i dobra	zł. 1.30
Jamajka, dobra w smaku.	zł. 1.14

R. Maiti
w Tryeście.

(6777 2—8)

Valentin

niezrównany środek, odszczególniony 5ma medalami zasługi, listem pochwalnym, i na wystawie lekarsko-przyrodniczej w Krakowie przyznano medal zasługi.

Valentin w przeciągu dwóch tygodni wstrzymuje wypadanie włosów i przy dłuższym używaniu przywraca porost. — Flakon cały kosztuje **3** zł., pół **1** zł. **60** ct.

KAFRYNA

farbuje włosy na kolor czarny, piękny i trwały — Flakon kosztuje **2** zł.

J. IHNATOWICZ

magister farm. i chemik sądowy

Nabyć można we LWOWIE w fabryce ulica Kopernika l. 3. i u p. Bystrzonowskiego ul Halicka w KRAKOWIE w filii, Sukiennice l. 20, w BRODACH u p Witkowskiego, w BUCZACZU u Müllera w BRZEŻANACH u Millera, w TARNOPOLU u p. Jamrogiewicza, w STANISŁAWOWIE u Macury. w PRZEMYSLU u Nahlika, w JAROSŁAWIU u Wisłockiego. w SAMBORZF u Marescha i Aleksiewicza, w PODHAJCACH u Karzykiewicza, w STRYJU u Wysoczańskiego, w KOŁOMYI u Stenzla, w DROHOBYCZU u Raczki, w HUSIATYNIE u Czerskiego, w PODKAMIENIU u Koncewicza. (2981 29—?)

Zupełnie świeży transport

ze zbioru majowego 1882 r.

przez **„Suez“** sprowadzonej

HERBATY
chińskiej

a mianowicie:

		Cena za pół kil.
Nr. 0.	**„Assam - Pecco - Mandarin“** najprzedniejsza mieszanka aromatycz. zł.	5.—
Nr. 1.	**Taszu.** Perła Chin, żółtokwiatowa zł.	4.40
Nr. 2	**Juntojczan Pecho,** białokw. zł	4.—
Nr. 3	**Nandzyn,** czarna mocna . . . zł.	3.20
Nr. 4	**Souchong,** mało narkot. . . . zł.	2.80
Nr. 5	**Congo,** familijna dobra . . . zł	2.—
Nr. 6.	**Proszek herbaciany** . . zł.	1 50
Nr. 7	**Wysiewki** z najlepszych herbat zł.	1.70
Nr. 8.	**SOUCHONG** najprzedniejsza w oryginal. drewnianych skrzynkach. zł.	4.—
Nr. 9.	**Souchong** powyższa na wagę . zł.	3.60
Nr. 10.	**Czarna karawanowa** Wereszczenki, funt ros. . . . . . . zł.	4.80
Nr. 11.	**Kwiatowa karawanowa,** Wereszczenki funt ros. . . . . zł.	6.—

poleca i rozsela handel

St. Markiewicz

we Lwowie Rynek l. 42.

(5806 5 -?)

Zmiana lokalu.

Zawiadamiam Szanowną P. T. Publiczność, że

Skład obuwia
dla dam i dzieci

przeniesiony został z dniem 1 października **na ulicę Kopernika** (dawniej Szeroka) **pod l. 5** obok składu perfum p. Ihnatowicza

Wszelkie zamówienia tak w miejscu jakoteż i na prowincyę uskuteczniają się podług najnowszej mody i po cenach przystępnych.

Z szacunkiem

J. ARBASZEWSKI.

(6737 5—6)

Listonosza

poszukuje c. k. urząd pocztowy **w Sanoku.** Kandydaci zechcą zgłosić się do dnia 25go b. m. i przysłać dowody uzdolnienie.

C. k. urząd pocztowy w Sanoku.

(6986 1—3)

Śliwki suszone świeże.

Netto $4^1/_2$ klo. wyborne duże w paczce, fr. złr. 2.25
„ $4^9/_{10}$ „ „ „ w woreczku „ „ 2 34
„ $4^9/_{10}$ „ średnie w woreczku franco „ 2 1

Powidła świeże.

Netto $4^1/_2$ klo. słodkie i czyste w paczce fr. złr. 2.05
„ $4^1/_2$ „ „ średnie „ franco „ 1.85

Smalec czysty i świeży.

Netto $4^3/_{10}$ klo. wyborny w paczce franco złr. 4.30
„ $4^4/_{10}$ „ „ w blaszance „ „ 4.55

Słonina świeża.

Netto $4^3/_4$ klo. najlepsza biała lub wędzona f. złr. 4.45
„ $4^3/_4$ „ „ paprykowana fran złr 4.55

Sardynki i śledzie.

Brutto 5 kl. faseczka sardyn. maryn. l. 1 fr. złr. 2 65
„ 5 „ „ „ l. 2. „ „ 2.50
„ 5 „ „ śledzi „ franco „ 2.70

Bryndza jesienna.

Netto $4^2/_{10}$ klo. najlepszy gatunek, franco złr. 3 55

---

1 klo. **marmolady** morelowej . . . złr 1 60
1 „ **migdałów** słodkich dużych . . złr. 1.16
1 „ **jabłek** zimowych mieszanych 18 do 24 ct.
1 „ **gruszek** wybornych 40 do 50 ct.
1 „ **papryki** królewskiej złr. 1.

Maść na rany wszelkiego rodzaju od 5 do 50 ct.
„ na skóry wyborna 1 klo. 80 ct.

$^1/_2$ litra **pomidorów** gotowanych 25 ct.
$^2/_{10}$ „ **soku malinowego** lub **wiszniowego** 25 cent.

Przy nadesłaniu należytości za 3 paczki, wypada porto o 30 ct, przy pojedyńczych o 6 ct. taniej.

Tomasz Gurowicz
Budapeszt. (6753 1—15)

Nasze

Piece ogrzewalne

KONSTRUKCYI ŻELAZNEJ

systemów: Meidingera i Geburtha, na wystawie tryestyńskiej wyszczególnione

najwyższą nagrodą;

jakoteż i piece zwyczajne w cenach od 4 do 15 złr. są do nabycia **we Lwowie** u

Jana Schumanna.

Zarząd fabryki „Moravia“.

Ważne

dla Pp. piekarzy!
MASZYNY

do dzielenia ciasta na bułki, jakoteż rozmaite inne maszyny pomocnicze i przyrządy najnowszych systemów, utrzymuje na składzie i sprowadza

JAN SCHUMANN we Lwowie

zastępca fabryki pod firmą:

Müller Klasek i Splk. w Wiedniu.

Naczynia kuchenne blaszane, emaliowane w rozmaitych kolorach, w nader obfitym wyborze

Maszyny do siekania mięsa.
Wyżymadła do bielizny.
Wagi kuchenne zegarowe.
Żelazka na dusze i węgle
Najlepsze łapki na myszy.
Latarnie stajenne na naftę. (6717 3—6)
Widły amerykańskie do nawozu.
Wagi dziesiętne na zboże.
Łańcuchy na bydło i konie.
MASZYNY do rznięcia drzewa opałowego etc. etc.

poleca

HANDEL TOWARÓW ŻELAZNYCH
Jana Schumanna
we LWOWIE.

Cenniki na żądanie gratis i franko.

WINOGRONA z Feslau

(szczepu włoskiego)

otrzymuje codziennie świeże i poleca handel

Karola Bałłabana

we Lwowie, ulica Halicka l. 296 pod „Złotym kogutem“

Łaskawe zlecenia uskutecznia się odwrotną pocztą.

(6315 10 1)

WINA lecznicze

wyrobu

Dr. KAROLA MIKOLASCHA we Lwowie.

WINO chinowe. Prawdziwy wyciąg z trzech gatunków kory chinowej, t. j. brunatnej, czerwonej i królewskiej, przyrządzony za pomocą sposobu wypierania (methode de deplacement). Dla rekonwalescentów, po słabościach wycieńczonych, nerwowych, przeciw febrom, gastralgiom i t. p.

WINO chinowo-żelaziste. Wyciąg powyższy zaprawiony połączeniem żelazistem nieoszacowanej jakości, ponieważ jest prawie bez smaku i bardzo łatwo przez ustrój ludzki przyswojony bywa. Tam gdzie chodzi o usunięcie chorób z braku lub nieprawidłowej jakości krwi pochodzących, nadzwyczaj skuteczne i przez wszystkich niemal lekarzy przypisywane

WINO pepsinowe. Użycie tego wina jest bardzo rozpowszechnione. Służy ono dla słabych, którzy sami nie wydzielają w żołądku dostatecznej ilości fermentu dla strawienia spożytych pokarmów, białko w różnych postaciach zawierających, także jednak dla zdrowych, którzy często i dużo jeść i pić lubią, ponieważ używając to wino przy swoich sympozyach, prędko trawią i częściej nałogowi swemu oddawać się mogą.

WINO peptonowe. Pokarm płynny, który wchodzi w ustrój ludzki prawie bez pomocy żołądka. Wino samo przez się jest takim pokarmem, pepton zaś jest sztucznie strawionem mięsem. Te dwa środki połączone stanowią więc całość niezrównaną pod względem odżywienia ustroju wycieńczonego i wcale nic lub źle trawiącego.

WINO rumbarbarowe. Farmakopea austryacki żąda Malagę jako podstawę do wina Darellego. Moje wino rumbarbarowe sporządzam na winie hiszpańskiem, lekszem od Malagi i bez dodatku kardamonu i skór pomarańczowych. Doskonały środek, osobliwie dla niewiast i dzieci w razach kataru żołądkowego lub kiszek. Jest ono o połowę tańsze jak wino Darellego.

Pomimo krótkiego czasu istnienia moich win leczniczych przecież bardzo wielu lekarzy a pomiędzy nimi i tacy sławy europejskiej, przekonali się o ich doskonałości, czem się czuli spowodowani nadesłać mi bardzo pochlebne świadectwa uznania, które w streszczeniu przytaczam:

Wny Dr. **Alfred Biesiadecki** c. k. radca namiestnictwa, krajowy referent sanitarny: „Wina lecznicze p. KAROLA MIKOLASCHA przewyżazają swą dobrocią i skutecznością inne wyroby po części firm zagranicznych i są jedyne w swoim rodzaju, tak jako środki dyjetetyczne jako też i lecznicze.“

Wny Dr **Karol Braun** von **Foernwald** c. k. radca dworu, profesor i dyrektor kliniki położniczej w Wiedniu: „Wina lecznicze p Dr. KAROLA MIKOLASCHA uznaję za bardzo dobre, w skutek czego będę je przypisywał.“

Wny Dr. **Józef Spaeth** profesor i dyrektor kliniki położniczej w Wiedniu c. k. wyższy radca sanitarny: „Wina lecznicze p. KAROLA MIKOLASCHA rozpoznawałem i przyszedłem do przekonania, że sumiennie są wyrobione. Spodziewam się po nich znakomitych skutków.“

Wny Dr. Drasche profesor przełożony Vgo oddziału medycznego w głównym szpitalu w Wiedniu badał wszystkie wina szczegółowo na chorych swego oddziału, przytacza słabości w których je używał i pisze przy końcu: „Wina lecznicze p. KAROLA MIKOLASCHA odszczególniają się przyjemnym smakiem i znakomitym skutkiem. Są one w praktyce pod każdym względem polecenia godnemi.“

Wny Dr. Lorinser jako dyrektor szpitala na Wiedeniu w. Wiedniu badał skutek na różnych chorych i potwierdza: „Że wina lecznicze p. KAROLA MIKOLASCHA są dobrze wyrobione i posiadają te własności, które od takich przetworów spodziewać się można.“

Te same mniej więcej zdania, pochwały i polecenia znajdują się w świadectwach wystawionych przez PP Drów: **Józefa Weigla, Oskara Widmana, Edwarda Sawickiego, G. Ziembickiego** syna i innych.

Win leczniczych i napojów dla rekonwalescentów p. Dr. KAROLA MIKOLASCHA używam od dłuższego czasu tak w klinice jako też w praktyce prywatnej i jestem z działania ich jak najzupełniej zadowolony. Zasługują one w zupełności na uznanie u lekarzy i na wziętość u chorych.

Kraków dnia 2 czerwca 1882. **Prof. Dr. Edward Korczyński**
Dyrektor kliniki lekarskiej w uniw. Jagiellońskim, mp.

Broszura do każdej flaszki win powyższych dołączona omawia własności tychże i zawiera wynik rozbioru chemicznego przez Wgo Dra **Br. Radziszewskiego,** profesora chemii na Uniwersytecie dokonanego.

Butelka mieszcząca $^1/_4$ litra któregokolwiek z win leczniczych, kosztuje **1 złr. 50 ct. w. a.**

Za opakowanie i stempel przy posyłkach liczę **20 ct. od jednej, 30 ct. od 2ch, 35 ct. od 3ch, 50 ct. od 6ciu a 80 ct. od tuzina** butelek.

Skład główny dla Galicyi i Bukowiny w aptece „pod Gwiazdą“

Piotra Mikolascha we Lwowie.

Skład główny dla Austro-Węgier i dla państw ościennych

u p **Wilhelma Maagera w Wiedniu,** Heumarkt, Nr. 3.

Składy w Galicyi: We Lwowie u pp. aptekarzy: K. Krzyżanowskiego i Jakóba Pipesa, w Krakowie u p. **aptekarza F. GRALEWSKIEGO,** w Brzeżanach apteka p. Dembińskiego, w Kołomyi apteki p. Sidorowicza i Stenzla, w Tarnopolu apteka p. Jamrógiewicza, w Przemyślu apteka p. Tarczyńskiego. w Jarosławiu apteka p. Rohma, w Przeworsku apteka p. Switalskiego. w Bełzie apteka p A. Grosa, w Bolechowie apteka p. K Schindlera, w Brodach apteka p. M. Kulaka, w Buczaczu p. K. Lewickiego. w Drohobyczu apteka p. Raczki, w Rzeszowie apteka p. Kalinowskiego, w Stanisławowie apteka p Beilla, w Tarnowie p. Chodackiego, w Żółkwi u. p. Dadleca.

Skład główny w Czerniowcach w aptece p. Krzyżanowskiego.

Dr. Karol Mikolasch

właściciel apteki pod „Gwiazdą“ we LWOWIE

FIRMA: **Pi[illegible]**

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fa

Kraków
Swietna c. k. Biblioteka Jagiellońska